

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

3. ČÍSLO / XVIII. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

24. LEDNA 2010

Z obsahu:

**Zjevila se Boží láska,
která přetváří svět**

Homilie Benedikta XVI.
o slavnosti Zjevení Páně

6. ledna 2010

- strana 2 -

Svatý František Saleský

Galerie svatých kněží

- strana 4 -

Pravé svědomí

Arcibiskup Johannes Dyba

- strana 5 -

**Modlitba za osvobození
od zlého ducha**

- strana 5 -

**Svatý František
obrací heretiky (1)**

Začátky misie v Chablais

- strana 6 -

**Církev, o které
noviny nepíšou**

Lucetta Scaraffia

- strana 8 -

Proč vlastně evoluce? (8)

Scénář evoluce člověka

- strana 9 -

Rozdílné postoje

Po návštěvě kardinála
Schönborna v Medjugorje

- strana 10 -

Pán Ježíš o svých kněžích

V čem spočívá
přetvoření v Krista?

- strana 11 -

Carlo Maratta (1625-1713): Zjevení sv. Františku Saleskému

Drazí bratři a sestry, dnes na slavnost Zjevení Páně zaplňuje celé lidstvo velké světlo, které září z betlémské jeskyně skrze mudrce přicházející z Východu. První čtení z knihy proroka Izaiáše a úryvek Matoušova evangelia, který jsme právě slyšeli, kladou jedno i druhé, slib a jeho naplnění, do onoho zvláštního napětí, které vyznívá, když se čte úryvek ze Starého a z Nového zákona za sebou. Hle, jak před námi vyvstává zářivá vize proroka Izaiáše, který po pokoření, jaká musel izraelský národ podstoupit od světových mocností, vidí okamžik, ve kterém velké Boží světlo, zdánlivě bezmocné a neschopné chránit svůj lid, vyvstane nad zemí, takže králové

Zjevila se Boží láska, která přetváří svět

národů padají před ním na kolena, přicházejí ze všech končin země a kladou k jeho nohám drahocenné dary. A srdce lidí se zachvěje radostí.

Ve srovnání s tímto viděním se jeví to, co představuje evangelista Matouš, jako chudé a skromné: zdá se nám nemožné rozpoznat v tom naplnění slov proroka Izaiáše. Neboť do Betléma nepřicházejí mocní pozemští králové, ale mágové, neznámé osobnosti, dokonce podezřelého vzezření, v každém případě nezasluhující zvláštní pozornosti. Obyvatelé Jeruzaléma jsou informováni o tom, co se stalo, ale nepokládají za nutné se znepokojovat, ani

v Betlémě, jak se zdá, není nikdo, kdo by se zajímal o narození tohoto Dítěte, které mágové nazývají židovským králem, ani o tyto muže přicházející z Východu, kteří ho přišli navštívit. Krátce nato, když král Herodes dává na srozuměnou, kdo je skutečně držitelem moci, a nutí Svatou rodinu k útěku do Egypta, podává tak důkaz své krutosti vražděním nevinětek (srov. Mt 2,13–18), zdá se, že epizoda mágů je smazána a zapomenuta. Je tedy pochopitelné, že srdce a duše věřících všech staletí více přitahuje prorokovo vidění než střízlivé vyprávění evangelisty, jak o tom svědčí zobrazení této návštěvy v našich

jesličkách, kde se objevují s velbloudy a dromedáry mocní králové tohoto světa, kteří poklekají před Dítětem a skládají k jeho nohám dary ve vzácných schránkách. Je však třeba věnovat větší pozornost tomu, co nám oba texty sdělují.

Co opravdu viděl Izaiáš svým prorockým pohledem? V jediném okamžiku rozpoznává skutečnost určenou, aby poznamenala celé dějiny. Ale ani příběh, který nám vypravuje Matouš, není krátká zanedbatelná epizoda, která se uzavírá brzkým návratem mágů do jejich vlasti. Naopak, je to začátek. Tyto osobnosti pocházející z Východu nejsou poslední, ale první z těch, kteří v průběhu všech dějinných epoch dokážou rozpoznat poselství hvězdy, dokážou se vydat po cestách naznačených v Písmu svatém a dokážou tak najít Toho, který je zdánlivě slabý a křehký, ale který naopak má moc obdarovat srdce člověka největší a nejhlubší radostí. V něm se totiž zjevuje úžasná skutečnost, že Bůh nás zná a je nám nablízku, že jeho velikost a moc se nevyjadřují podle logiky světa, ale podle logiky bezbranného dítěte, jehož silou je jen síla lásky, která se nám svěří. V průběhu dějin jsou zde stále osoby, které přicházejí osvětlené světlem hvězdy, které nacházejí cestu a přicházejí k Němu. Všechny prožívají, každá svým způsobem, stejnou zkušenost jako mágové.

Oni přinesli zlato, kadidlo a myrhu. Nejsou to jistě dary, které odpovídají primárním každodenním potřebám. V tomto okamžiku by Svatá rodina jistě potřebovala něco jiného než kadidlo a myrhu, ani zlato jí nemohlo být bezprostředně užitečné. Ale tyto dary mají hluboký význam: jsou aktem spravedlnosti. Neboť podle mentality živé v oné době na Východě představují uznání

Pokračování na str. 12

O prvním kázání, které Pán proslovil ve své domovské obci, bychom mohli říct, že skončilo fiaskem. Kdyby byl Ježíš obyčejným smrtelníkem, mohlo to být také jeho kázání poslední. Přitom se nejdříve zdálo, jak Nazaretským Ježíšovo vystoupení neimponuje. Že by byl tak netaktickým řečníkem, který provokuje své posluchače až k nepřičetnosti? A přece tu promlouvala sama

Boží Moudrost. Ježíšova kázání se nevyznačují snahou zalíbit se posluchačům. Vždy a za všech okolností směřují k jedinému cíli, a to je pravda. Stejně zřetelně, jak chválí ctnost a spravedlnost, je nesmlouvavý k hříchu a nepravosti, především k pokrytectví a pýše. Příznačné je v tom směru jeho „kázání na rovině“: po blahoslavenstvích následuje paralelní „běda vám!“ Toto výstražné slovo pak nejednou slyšíme z Ježíšových úst.

Pozoruhodná je jedna věc: Ježíš nenarážel na odpor u veřejných hříšníků, celníků a nevěstek, ale především u těch, kteří se pokládali za spravedlivé. Největší překážkou pro přijetí Krista jako Mesiáše je totiž sebevě-

domí a pýcha, je to postoj těch, kteří si vůbec nepřipouštějí, že potřebují radikální změnu a obrácení. Celníci a nevěstky se nad ostatní nevyvyšovali pro svou domnělou spravedlnost. Svazovaly je jejich vášně, jejich závislosti, jejich hříchy. Ale když jim ukázal Ježíš cestu k většímu a hlubšímu štěstí, než v jakém dosud nachá-

Editorial

zeli zalíbení, otevřeli se jeho milosrdenství. Pán se však dostával do takřka neřešitelných rozporů s předními židovskými představiteli, znalci Zákona a vůdci vyvoleného národa. Ti v jeho působení neviděli pomoc, osvobozující poznání a hledanou pravdu, ale ohrožení vlastních pozic a svého sebevědomí a to je přivádělo ke zcela opačné interpretaci Ježíšových slov, než tomu bylo u prostých lidí, a to i veřejných hříšníků. Na všechny vnitřní překážky a postoje, které brání přijetí Boží pravdy, však Ježíš neúprosně poukazoval a odvážně je odhaloval bez ohledu na to, co mu toto nesmlouvavé vystupování vynese. Tak obětavě sloužil lásce a pravdě.

S podobnou rozhodností a obětavostí se setkáváme u svatého Františka Saleského.

Z dnešního pohledu se může jeho misijní horlivost v ženevské diecézi jevit jako nepochopitelná, nebo dokonce zcela nemyslitelná. Jenže tehdy se nemluvalo o ekumenismu, ale o jednotě Církve. Svatý František nešel hledat porozumění s jinak smýšlejícími bratry, ale obracet heretiky a rozkolníky, aby se vrátili do jediné pravé církve; tak se na ně v době vzniku těchto reformačních sekt jednoznačně nahlíželo. Každému opravdu věřícímu, a tím spíše knězi, muselo být jasné, že bludné nauky, které hlásají a násilím šíří odpadlí katoličtí kněží, nepocházejí od Duchu Svatého, ale jsou dílem Satanovým. Velký ženevský misionář vykonával svůj apoštolský úkol v tvrdých podmínkách i za cenu nasazení vlastního života. Nebyla to nějaká občanská odvaha či smělost dobrodruha. Svatému Františkovi tu nešlo ani o prestiž katolického kazatele versus bludaři. U kořene jeho horlivosti stálo vědomí povinnosti a věrnosti Ježíši Kristu a vlastnímu kněžskému povolání. Ani ve snu ho

Pokračování na str. 13

Tělo a jeho údy

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Dnes se naplnilo toto Písmo.

Po křtu v Jordáně, čtyřicetidenní přípravě v modlitbě a postu a vítězném střetu se svým Protivníkem nastupuje Ježíš ke svému veřejnému působení. Činí tak v síle Ducha, který je jeho světlem a vůdcem ve stopách Otcovy vůle. I ty se svěť Duchu Svatému a dej se vést jeho milostí a moudrostí. Dnes tě zavede na setkání s Pánem do synagogy v Nazaretě.

Ježíš v tomto městečku vyrůstal, žil a pracoval skrytě celých třicet let. Nyní se vrací na místa svého mládí s novým posláním. Ne náhodou chce právě zde slavnostně vyhlásit, že již vystupuje ve zcela jiné roli, než v jaké ho doposud znali. Uvědom si lépe než Ježíšovi rodáci, jak veliký je to čas, který právě nastává. Více než půl tisíciletí čekal vyvolený národ toužebně na naplnění toho, co předpověděl prorok. Bůh dnes věrně splní, co slíbil: Pomazal svého Vyvoleného, posílá ho, aby všem ubohým přinesl radostnou zvěst. Je tedy určena i tobě.

Budou však jeho posluchači schopni rozpoznat jeho nové poslání a přijmou jeho poselství? Oznamuje zajatcům propuštění. Ale co když si zvykli na své zajetí, když se v něm zabydleli, a dokonce v něm našli zalíbení a nijak už netouží po svém propuštění? Chce vrátit slepým zrak. Ale co s takovými, kteří se smířili se slepotou a libují si ve svých temnotách? Jak uvítají zdeptání svobodu, po které už netouží? Nejtěžším neduhem je netečnost k vlastní duchovní nouzi a spokojenost se stavem, i když je to stav vnitřní bídy a smrtelné nemoci. A přece Pán přišel vyhlásit milostivé léto Hospodino-vo i takovým ubožákům.

Děkuj mu upřímně za jeho dobrotivost, která se sklání i k těm, kteří po ní netouží, děkuj mu za dary, které přináší, a to i za ty, kteří o ně neprosí, protože Bůh je veliký a mocný a zachovává smlouvu a milosrdenství⁽¹⁾. Dnes více než za dnů Ezdráše a Nehemiáše potřebuje zbloudilý lid hlasatele, kteří procitli a prohlédli a stojí výše než všichni lidé, kteří jsou schopni rozumět, předkládat a vykládat nezkreslenou Boží pravdu, aby všichni ostatní pochopili: Nemějte zármutek, radost z Pána je vaše síla. Ti, kteří přesto nepřijímají Pánovo slovo a odmítají jeho moc, činí tak proto, že se bláhově obávají o své chatrné a nicotné hříšné potěšení a nechťejí vidět pravé světlo, které jim Pán přináší. Ježíš chce udělit opravdovou radost nejen těm, kteří byli slepí, a vidí, byli chromí, a nyní chodí zpřímá, byli malomocní, a jsou očištěni, byli mrtví, a vsta-

li⁽²⁾. Spasitel chce všem, kteří strádají od zlých duchů duchovní bídou, oznámit nejradostnější zvěst: On je ten, který má přijít, a není třeba čekat na nikoho jiného⁽³⁾.

Kdo může spočítat, kolika potřebným Pán pomůže, než ho jeho protivníci pošlou na smrt a budou se mu vysmívat, že jiným pomohl, a sám sobě pomoci nemůže⁽⁴⁾? On však nechce pomoci sám sobě právě proto, aby tak všem ostatním bylo pomozeno. I ty patříš mezi ty, které vytrhl z moci Zlého, uzdravil tvé údy, abys mohl za ním kráčet po jeho cestách, otevřel tvé oči i uši a rozvázal tvůj jazyk; byl jsi mrtvý, a On tě vrátil k životu a učinil tě živým údem svého těla, abys přinášel mnoho užítku⁽⁵⁾. Jaký je to užitek? Vybral si tě od věčnosti, aby ses stal ve světě jeho přítomností a jeho dobrodiním, aby ani po jeho návratu k Otci nepřestávalo, ale dále trvalo jeho milostivé léto, aby stále platilo: Dnes se splnilo to Písmo, které jste slyšeli. Pán nemyslel jen na své současníky v Galileji a v Judsku. Všem potřebným a strádajícím lidem po všem světě se má dostat jeho dobrodiní. Ježíš chce být pro ně až do skonání věků přítomen svým tělem, jehož údy jsme všichni, kteří jsme v hojnosti přijali jeho Ducha.

Svatý Pavel ti názorně vysvětluje, jakým způsobem se máš i ty účastnit na dalším rozdělení těch bohatých Ježíšových darů, ze kterých jsi i ty tak hojně přijal: když budeš v jeho mystickém těle údem na tom místě, které pro tebe Bůh ustanovil. Znáš vůbec své místo, svůj dar a své poslání? Bůh umístil každý úd v těle, jak sám chtěl. To je samo o sobě důstojnost tak velká a vznešená, že by bylo úplnou pošetilostí pošilhávat po jiných darech, stejně jako si zakládat pouze sám na sobě, jako bys měl cokoliv z toho, čeho se ti dostalo, sám od sebe. V tomto Těle nikdo není nepotřebný, naopak údy zdánlivě nejslabší jsou nejpotřebnější. Kdyby bylo celé tělo jen oko, kde by byl sluch? Jestliže však údy zapominají na svou podřízenost a řád, nastane v těle nepořádek. A jak se pak má dostat milosrdenství, svobody a uzdravení těm, kteří strádají v zajetí a v neduzích, jak se má dostat slovo pravdy těm, kteří tápou v temnotách? Neboj se podřízeností. Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost srdci, jeho zákon je dokonalý, obcerstvuje duši⁽⁶⁾.

Klaním se ti, Ježíši, můj Pane. Uzdrav mě úplně, i ať se ti líbí slova mých úst i smýšlení mého srdce⁽⁷⁾. A pak pošli také mne hlásat chudým radostnou zvěst!

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Neh 9,32; ⁽²⁾ srov. Lk 7,22; ⁽³⁾ srov. Lk 7,20;

⁽⁴⁾ Mt 27,42; ⁽⁵⁾ srov. Jan 15,5.8; ⁽⁶⁾ resp. žalm 19;

⁽⁷⁾ tamtéž

Liturgická čtení

1. čtení – Neh 8,2-4a.5-6.8-10

Kněz Ezdráš přinesl Zákon před shromážděné muže i ženy a všechny, kdo byli schopni rozumět. Bylo to prvního dne sedmého měsíce. Četl z něho na prostranství před Vodní bránou od svítání do poledne před muži a ženami a přede všemi, kdo byli schopni rozumět. Všichni poslouchali knihu Zákona s napětím. Ezdráš, znalec Pisma, stál na dřevěném výstupku, který pro ten účel zhotovili. Otevřel knihu před očima všeho lidu – stál totiž výše než všichni lidé – a když ji otevřel, všechen lid povstal. Ezdráš velebil Hospodina, velkého Boha, a všechen lid odpověděl se zdviženými rukama: „Amen, amen!“ Vrhli se na kolena a klaněli se Hospodinu až k zemi.

Četlo se v knize Božího zákona, překládali a vykládali ho, a tak pochopili, co se četlo. Místodržitel Nehemiáš a znalec Pisma a kněz Ezdráš i levité, kteří poučovali lid, řekli všemu lidu: „Dnešní den je zasvěcen Hospodinu, vašemu Bohu, nebud'te smutní a neplačte!“ Všechen lid totiž plakal, když slyšeli slova Zákona. Ezdráš jim řekl: „Jděte, jezte tučná jídla a pijte sladké nápoje a pošlete výslužky těm, kteří si nemohli nic připravit, neboť tento den je zasvěcen našemu Pánu. Nebud'te zarmoucení, neboť radost z Hospodina je vaše síla!“

2. čtení – 1 Kor 12,12-30

Jako tělo je pouze jedno, i když má mnoho údů, ale všechny údy těla, přestože je jich mnoho, tvoří dohromady jediné tělo, tak je tomu také u Krista. Neboť my všichni jsme byli pokřtěni jedním Duchem v jedno tělo – ať už jsme židé nebo pohané, otroci nebo svobodní – všichni jsme byli napojeni jedním Duchem. Ani tělo se přece neskládá z jednoho údu, ale z mnoha. Kdyby řekla noha: „Nejsem ruka, a proto nepatřím k tělu,“ proto ještě k tělu patří! A kdyby řeklo ucho: „Nejsem oko, a proto k tělu nepatřím,“ proto ještě k tělu patří! Kdyby bylo celé tělo jenom oko, kde by byl sluch? Kdyby bylo celé tělo jenom sluch, kde by byl čich? Takto však umístil Bůh každý z údů v těle, jak sám chtěl. Kdyby všechno bylo jen jeden úd, kam by se podělo tělo? Takto však je sice mnoho údů, ale jenom jedno tělo. Oko tedy nemůže říci ruce: „Nepotřebuji tě!“, nebo zase hlava nohám: „Nepotřebuji vás!“

Spíše naopak: tělesné údy zdánlivě nejslabší jsou nejpotřebnější. A zrovna

Pokračování na str. 8

František Saleský pocházel ze savojského šlechtického rodu. Jeho otec se jmenoval François de Bois a matka Françoise de Sionnaz. Narodil se 1567 jako první z dvanácti dětí. Otec chtěl svému prvorozenému zajistit nejlepší školní vzdělání. František začal chodit do školy v La Roche a v Annecy. Ve dvanácti letech odešel na Collège Clermont v Paříži.

O několik let později zde prožil svou osobní krizi. Ovlivněn teologickými diskusemi o tzv. předurčení věřil František Saleský, že Bůh ho předurčil k věčnému zatracení. V prosinci 1586 bylo toto jeho přesvědčení tak silné, že z deprese tělesně onemocněl. V lednu 1587 se s velkou námahou dovedl do kostela Saint-Etienne des Gres. Tam překonal svou krizi tím, že celý svůj život zasvětil Bohu. Dospěl nakonec k přesvědčení: Ať s ním Bůh zamýšlí cokoli, je to dobré, protože Bůh je láska. Toto důvěryplné odevzdání Bohu nejenže vyřešilo jeho osobní krizi, nýbrž pozitivně ovlivnilo celý jeho dal-

MŮJ ANDĚLE STRÁŽNÝ,

byl jsi mi dán od Boha jako průvodce pro celý můj život, zachraň mě pro věčnost, splň svou povinnost, kterou ti uložila Boží láska.

Vyburcuj mě z mé lhohostejnosti a vytrhni mě z mé slabosti. Zataras mi každou nesprávnou cestu, každou zlou myšlenku.

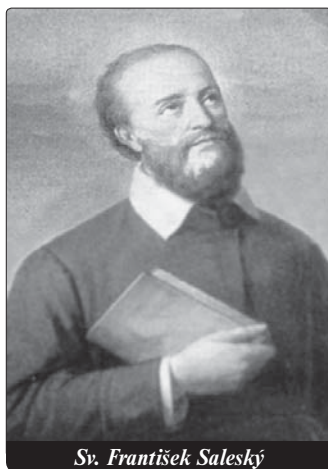
Otevři mé oči pro Boha a pro Kříž.

Ale zavři můj sluch pro našeptávání zlého ducha. Bdi nade mnou, když spím, a posiluj mě každý den pro povinnost a pro každou oběť.

Dej, ať jsem jednou v nebi tvojí radostí a tvou odměnou. Amen.

Matka Gabriela Bitterichová

GALERIE SVATÝCH KNĚŽÍ Svatý František Saleský

Sv. František Saleský

ší život i jeho studium. Jeho pozitivní obraz o Bohu a o člověku, jeho optimismus, který je charakteristický pro celý jeho život, vychází právě ze zážitku ukončení osobní krize v Paříži.

Doktor obou práv

V roce 1588 odešel František z Paříže na univerzitu v Padově. Tak kromě práv studoval i teologii. Sítilo v něm rozhodnutí stát se knězem. 1592 ukončil studium a získal titul doktora „obou práv“ (církevního a světského práva). Vykonal pouť do Loreta a vrátil se domů, kde měl již otec pro něho připravenou řadu možností, jak nastoupit cestu k světské kariéře. Mezi možnostmi bylo i místo senátora v Chambéry. Jen s velkou námahou přesvědčil otce, že má zcela jiné záměry.

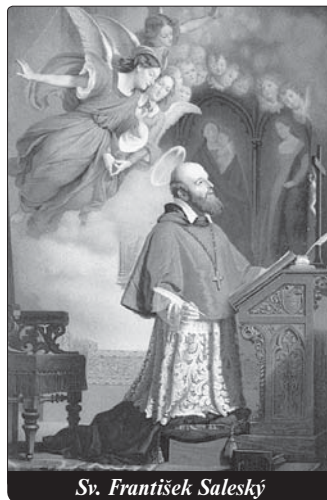
Misionář v Chablais

7. března 1593 ho papež Klement VIII. jmenoval hlavním dómským kanovníkem v Annecy. Zde také 18. prosince 1593 přijal kněžské svěcení. Krátce po své ordinaci prohlásil, že je ochoten pracovat na návratu věřících ke katolické víře v kalvinistické části diecéze Ženeva v Chablais. Protože kalvinisté zakázali pod trestem účastnit se jeho kázání, sáhl František k novému sdělovacímu prostředku, k vydávání letáků, které by

přinášely lidem jeho myšlenky. V tomto tiskovém apoštolátu slavil nakonec úspěch. Po čtyřletém působení obrátil všechno obyvatelstvo v Chablais zpět ke katolické víře. Tato jeho apoštolská tisková akce se stala v roce 1923 u příležitosti 300. výročí uložení jeho ostatků důvodem, že ho papež Pius XI. jmenoval patronem spisovatelů a novinářů.

Biskupská zkouška

Roku 1598 cestoval František z pověření svého biskupa Claude de Graniere do Říma. Podal zde nejen obšírnou zprávu o situaci ve své diecézi, ale složil před papežem Klementem VIII. a jeho kardinálským sborem vynikajícím způsobem biskupskou zkoušku a byl v roce 1599 jmenován pomocným biskupem diecéze Ženeva – Annecy s právem nástupnictví. Koncem roku 1601 cestoval František Saleský do Paříže ke své první diplomatické misi, aby s králem Jindřichem IV. projednal rekatolizaci té části ženevské diecéze, která patřila Francii. Jeho rozhovory však nepřinesly žádoucí výsledky. František Saleský však svými kázáními uchvátil Paříž. Poznal v té době také madame Barbe Acarie, která později jako Maria od Vtělení dosáhla stupně svatosti. Madame Barbe v té

Sv. František Saleský

době vedla se svým manželem společenství katolických laiků, kteří usilovali o náboženskou obnovu Francie.

Biskup v Annecy

Po návratu z Paříže se František Saleský dověděl o smrti svého biskupa. 8. prosince 1602 přijal biskupské svěcení v Thorens u Annecy a stal se ženevským biskupem. Celou dobu své 20 let trvající biskupské služby věnoval realizaci reformy tridentského koncilu, reformě kléru a klášterů. Jako první z biskupů navštívil všech 311 farností své diecéze a pronesl více než 3000 kázání. Staral se osobně o výuku náboženství u dětí a podporoval náboženské vzdělávání dospělých. K tomuto účelu založil v roce 1606 spolu s Antoinem Favrem „Academie Florimontagne“, vzdělávací instituci podobnou dnešní „Academie Française“, kde jsou prezentovány otázky moderní vědy v kontextu s katolickou vírou.

Jako právník byl často žádan o radu ve sporných případech. Uchvacoval lidi svou velkou pokorou a srdečností a je dodnes označován za „gentlemana“ mezi světci. Velkou pozornost věnoval také duchovnímu vedení osob. Obrací se k nejrůznějším lidem ve více než 20 000 dopisů, které ve svém životě napsal. Dává v nich rady v životních problémech i v otázkách víry.

Založení kongregace Navštívení Panny Marie

V roce 1604 se František Saleský setkal s vdovou baronkou Janou Františkou de Chantal. Z tohoto setkání se vyvinulo jedinečné duchovní přátelství, které vyústilo do založení kongregace Navštívení Panny Marie. Tuto ženskou kongregaci schválil Pius V. 6. října 1618.

František Saleský byl také výborným spisovatelem. Bestsellerem se stala jeho kniha *Filothea* neboli *Úvod do zbožného života*. V praktických krocích uvádí lidi každého povolání do konkrétní-

ho všedního života katolického křesťana. Jeho hlavním teologickým dílem je *Theotimus (Pojednání o Boží lásce)*. Tímto dílem se řadí k významným mystikům 17. století.

Sv. Jana Františka de Chantal

V letech 1618–1619 podnikl František druhou diplomatickou cestu do Paříže. Setkal se zde s Andělou Arnauldovou a se svatým Vincencem z Pauly. Cílem cesty byl především sňatek prince Viktora Amadea Savojského s princeznou Kristínou Francouzskou, sestrou krále Ludvíka XIII. Přispěl významným způsobem ke smíření francouzského krále s jeho matkou Marií Medicejskou. Jeho pokus odradit mladého kardinála Richelieu od vměšování do politiky se mu bohužel nepodařilo.

Biskupova smrt

Jeho vyčerpávající aktivita podlomila jeho zdravotní stav. Stále více v něm rostlo přání složit biskupský úřad a věnovat se v poustevně modlitbě růžence a psaní. Tento sen se již nenaplnil. Na podzim 1622 doprovázel i přes neuspokojivý zdravotní stav savojského knížete do Avignonu na setkání s králem Ludvíkem XIII. Při zpáteční cestě podlehl v Lyonu záchvatu mrtvice. Zemřel ve věku 55 let 28. prosince 1622. Jeho ostatky byly přeneseny do Annecy a uloženy koncem ledna 1623 v klášterním kostele Navštívení Panny Marie.

Podle Lexikon Franz von Sales, Salesianische Spiritualität, kolektiv autorů, připravil -lš-

Pravé svědomí

Zijeme dnes v době, ve které se zdá, že existuje přímo inflace v utváření svědomí. Takřka všichni se odvolávají na své svědomí: svědomí proti zákonu. Svědomí proti instituci. Nejvyšší instance: moje svědomí. Všude se táhne do pole s rozhodnutím svědomí, a přitom se stále více rozdrobujeme. Z radosti nad svobodami, které nám přinesl pluralismus, zapomněli jsme pomyslet na to, že ve jménu pluralismu každý názor, každé libovolné mínění, ano každý nápad slabomyslnosti zaujímá stejnou úroveň jako staré osvědčené pravdy, a pospolitost se rozpadá. To dnes všichni pocítujeme a to je také příčina naší krize, naší stále hlasitější bezradnosti. Rozpadl se společný základ etického přesvědčení, protože každý prohlašuje vlastní rozhodnutí a svědomí a často pouhou vlastní zálibou za nedotknutelnou nejvyšší instanci.

Zapomínáme, že existuje také podvodné a falešné formování svědomí, které v dějinách způsobilo nemálo neštěstí. Ve jménu svědomí popravili jakobíni pod gilotinou nesčetné množství lidí, o 150 let později se propagovala „čistota rasy a krve“. Nejdříve bylo zformováno svědomí, aby bylo s neúprosnou tvrdostí ochotné vyhladit „méněcenné lidi“.

Jak velice můžeme se svým svědomím zbloudit! Kam až může svědomí zajít! Dnes vidíme, jak jsou statisíce dětí vražděny

v mateřském lůně, a ospravedlňuje se to rovněž rozhodnutím svědomí.

Je tedy na místě kritická otázka: Podle čeho se musí naše svědomí orientovat? Podle pravdy? Podle Božích přikázání? Nebo jsou vlastní přání mírou všech věcí?

V naší společnosti se dnes pohybují nebezpečně „autonomní“. Tím mám na mysli výraz pro „autonomní svědomí“. Lidské svědomí ovšem není autonomní, nýbrž senzitivní a receptivní orgán. Je to svým způsobem radarové zařízení naší duše, které přijímá Boží impulzy a vlny. Zdravě fungující svědomí přijímá tyto Boží impulzy a Boží vlny nás vedou k Boží vůli, k jejímu naplnění, tak jak se modlíme v modlitbě Otče náš: „Buď vůle tvá!“

Tím se však dostáváme k velice radostnému tématu o pravém a dobrém svědomí. Protože jestliže věc funguje tak, že přijímáme Boží vůli a podle ní se orientujeme v tom, co Bůh od nás chce, pak už nemůžeme stát proti sobě a ani mimo sebe, nýbrž pak přijímáme od Boha to, co nás svádí k sobě, do společenství křesťanského přesvědčení, které dnes tak hledáme a jehož ztráta se v naší společnosti tak neblaze projevuje. Ale jestliže přijímáme, k čemu nás Boží Duch vede, totiž k pravdě a k dobru, pak můžeme být pospolu šťastni jako Boží děti.

Podle Dienst am Glauben 4/2009

Z DÍLA SVATÉHO FRANTIŠKA SALESKÉHO

Bludaři jsou proto bludaři a proto se tak nazývají, protože si z článků víry vybírají podle vlastního vkusu a zálibení.

— ❧ —

Spásu nám ukazuje víra, připravuje naděje, ale dává jen lásku. Bohu se nezalíbíme velikostí svých skutků, ale láskou, s jakou je konáme.

— ❧ —

Je třeba mít srdce schopné velké trpělivosti. Velké plány se uskutečňují jen velkou trpělivostí za dlouhý čas.

MODLITBA ZA OSVOBOZENÍ OD ZLÉHO DUCHA

K Pánu Ježíši

Ježíši, můj Vykupiteli a můj Pane, můj Bože a mé všechno, Ty, který jsi mě vykoupil obětí na kříži a přemohl moc Satana, prosím Tě, vysvobod' mě z každé zlé přítomnosti, od všeho vlivu Zlého. Prosím Tě o o to Tvým jménem, prosím Tě o to pro Tvé rány, prosím Tě o to pro Tvůj Kříž; prosím Tě o to na přímluvu Panny Marie Neposkvrněné a Bolestné. Krev a voda, které vytekly z Tvého boku, ať na mne skanou, aby mě očistily, vykoupily a uzdravily.

K Matce Boží

Paní a Královno nebe, Paní andělů, Ty máš od Boha úkol a moc rozdrtit Satanu hlavu. Proto tě pokorně prosím, sešli nám na pomoc nebeské šiky, ať pod Tvým vedením zaženou demony, odvrátí jejich útoky a svrhnou do pekelné propasti. Amen.

MODLITBA ZA POŽEHNÁNÍ DOMŮ, POLÍ A ZAHRAD

Navštiv, Otče, náš dům a vzdal od nás útoky nepřítele: ať přijdou Tvoji svatí andělé a chrání náš pokoj a Tvoje požehnání ať je stále s námi. Pane Ježíši, ty jsi přikázal apoštolům, aby svolávali pokoj na každý dům, který navštíví; posvěť, prosíme, tento dům pro naši důvěryplnou modlitbu. Vylíj na něj v plnosti své požehnání a svůj pokoj. Ať do něho vejde spása jako do domu Zacheova, když jsi tam vstoupil. Pověř své svaté anděly, aby nás chránili a zahnali všechnu moc Zlého. Dopřej nám, aby se ti všichni, kteří zde přebývají, líbili svým ctnostným životem, aby až přijde čas, zasloužili si vstoupit do nebeského domova. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Podle Dienst am Glauben 4/2009

CITÁTY Z DÍLA SVATÉHO FRANTIŠKA SALESKÉHO

Kdo si získá srdce člověka, získá celého člověka.

Je dobrým znamením, když nepřítel vytrvale buší na bránu: znamená to, že nedosáhl toho, co chtěl.

Mezi chudáky se ti, kteří jsou nejubožejší a pokryti nejtěžšími a nejvýraznějšími ranami, pokládají za nejlepší chudáky, protože nejvíce přitahují almužny. My nejsme nic jiného než ubožáci: ti nejubožejší mezi námi mají ty nejlepší podmínky, protože Boží milosrdenství jim dává přednost.

Tím, že děti naslouchají mamince a žvatlají s ní, učí se svému jazyku; totéž se stane nám, když se budeme rozjímáním držet v blízkosti Spasitele. Tím, že sledujeme jeho slova, naučíme se s jeho pomocí mluvit a jednat jako On.

Zlo je napul vyléčeno, když je odhalena jeho příčina.

Naše sebeláska umře teprve, až umřeme my, zná tolik způsobů, jak se schovat ve vaší duši, že se nám nikdy nepodaří ji vyhnat.

V každém okamžiku a za všech okolností vzýváme tuto sladkou Matku, obračejme se na její mateřskou lásku a usilujme o to, napodobovat její ctnosti, mějme pro ni vždy upřímné srdce dítěte.

Některé duše se tak rozptýlí při přemýšlení, co mají udělat, že jim nakonec nezbude čas vůbec něco udělat. V tom, co se týká dokonalosti, tedy sjednocení naší vůle s Boží dobrotou, je hlavní otázkou vědět málo a udělat mnoho.

Rolník nebude obviňován za to, když získá malou úrodu, ale bude obviňován za to, když neobdělá a neoseje své pole.

Dobrá vnučnutí se v nás ozývají bez nás, ale nepřivedou nás k souhlasu bez nás.

P. M. Hamon

Svatý František obrací heretiky (1)

ZAČÁTKY MISIE V CHABLAIS

O svatém Františkovi Saleském je známo, že úspěšně obnovil katolickou víru v oblastech zaplavených kalvinismem. Málo je však známo, za jakých historických okolností a jakými prostředky tato jeho misie probíhala. Podrobnosti o této činnosti svatého ženevského biskupa a učitele církve se dovídáme z díla, které v roce 1922 publikoval švýcarský kněz Hamon a jehož polský překlad vyšel v roce 1934 v Krakově.

Počáteční těžkosti a střety s heretiky

V době, kdy se svatý František s velkým zápalem a neúnavnou obětavostí věnoval kněžské službě, Boží prozřetelnost před ním otevřela nové pole působnosti. Provincie Chablais, dlouhou dobu pustošená válkou a propadlá herezi, měla si konečně oddechnout, odložit zbraně a stát se působištěm Františkovy apoštolské horlivosti, která skrz naskrz ovládla jeho duši. Abychom dobře porozuměli událostem, musíme se vrátit o něco zpět.

V roce 1536 protestanti bernského kantonu vystupňovali svůj sektářský zápal až k fanatismu, využili doby, kdy Karel II., sabaudský kníže, vedl válku s Františkem I., který obsadil velkou část jeho území. Protestanti napadli vojensky obvody Vaud, Gex a hrady Ternier a Gaillard. Stali se pány provincie Chablais. V prvních měsících ponechali katolíkům svobodu vyznání, ale všude rozeslali své pastory, aby kázáním strhli lidi k herezi. Když ve městě vypukly nepokoje kvůli nezvaným kazatelům, zakázali heretici veřejné vyznávání katolické víry. Zvony umlkly, z věží shodili kříže, obrazy ničili a kněze a řeholnice vyhnali. Na místa katolických kněží byli dosazeni pastoři. Tento stav trval až do roku 1564, kdy Emanuel Filibert a Karel III. znovu dobyli to, co František I. okupoval. Bern musel vrátit západní část Chablais, ale vymohl si, že vládnoucím vyznáním zůstane protestantismus a pastoři budou placeni ze státní pokladny. Katolické vyznání bude povoleno. V roce 1589 však bernští protestanti opět využili

situace a s velkým fanatismem pustošili Chablais, kam vtrhli s desetitisícovou armádou. Tomu učinil přítrž Karel Emanuel, dobyl území a podepsal nový dokument, kterým katolické vyznání získalo plnou svobodu a protestanti se museli omezit jen na sedm míst. Karel Emanuel požádal biskupa v Ženevě, aby do všech farností vrátil katolické kněze. Biskup jich tam poslal padesát. Na základě jejich působení se část obyvatel vrátila ke katolické víře. Ale sotva odešla vojska Karla Emanuela do Francie, ženevští protestanti opět opanovali území. Kněží, které vyslal biskup Granier, se rozutekli a noví katolíci, příliš spěšně obrácení, se vrátili k herezi. Když však Jindřich IV. přešel ke katolické víře, ztratili protestanti naději na pomoc z Francie a sami požádali o klid zbraní, vrátili dobytou provincii a podrželi si jen Gex a hrad Gaillard.

Sotva Karel Emanuel uzavřel tuto dohodu, usoudil, že nejlepší způsob, jak navrátit obyvatelstvo do katolické církve, bude povolat horlivé, vzdělané a příkladné kazatele a požádal o ně ženevského biskupa. Měli přijít do města Thonon, kde zůstane

katolická vojenská záloha, aby je bránila proti případným útokům heretiků.

Biskup se ocitl ve svízelné situaci. Na jedné straně cítil, že musí požadavku knížete vyhovět a nemůže odříct tak vážnou misi, na druhé straně neměl představu, kde vzít kněze schopné splnit tak obtížné poslání a natolik připravené, aby se nepoddali prvnímu neúspěchu. Kanovníkem kapituly byl František Saleský. To bylo první jméno, které biskupa napadlo. Všechno nasvědčovalo, že je to muž, kterého Prozřetelnost připravila pro takové dílo. Rodina Saleských se v celé zemi těšila nejlepší pověsti, hodnost vedoucího kapituly vzbuzovala úctu i přes jeho mládí. Jeho vroucí zbožnost, zanícená horlivost a hluboká vzdělanost ho předurčovaly za obránce víry schopného odrazit podlé útoky heretiků. Jeho neodolatelná mírnost si podmaňovala všechna srdce a jeho obecně známá svatost mluvila přímo pro něho. Ale poslat ho na takovou nebezpečnou misi znamenalo pobouřit proti sobě rod Saleských a především pana de Bois, Františkova otce. Na jeho vysoké postavení bylo také třeba brát ohled.

Bohobojný biskup se nejdříve obrátil k modlitbě, postu a umrtvování a svěřil celou záležitost Bohu. Byl zvyklý takto postupovat, kdykoliv ve svém úřadě narazil na těžkosti. Pak, aniž někomu řekl o listech, které obdržel od knížete, ani o záměrech, jaké choval ve svém srdci – neřekl to ani Františkovi, aby mu pan de Bois nevyčítal, že sám vybral jeho syna pro nebezpečný apoštolát – snažil se všechno připravit tak, aby vzbudil dojem, že pouze

přijímá obět, ale nic nenařizuje a neukládá. Svolał tedy shromáždění katedrálních kanovníků a jiných zaslužílych kněží, aniž by jim naznačil důvod, proč tak činí. Když se všichni v srpnu 1594 sešli, představil jim situaci, v jaké se nachází provincie Chablais, přečetl jim dopis knížete ze Sabaudie a prohlásil, že v žádosti knížete není možno nepoznat Boží vůli, který volá o kazaatele pro nešťastnou zemi; že není chvalitebnějšího poslání, hodného Kristova kněze, než jít na pomoc ohroženým duším, vykoupeným nejdraší Krví, které by chtělo peklo vyrvat Kristu.

- Bude třeba se odhodlat k velké obětavosti, pokračoval, a připravit na velké překážky a nebezpečí, která mohou odstranit i ty nejdůležitější. Jestliže se však pozemští obchodníci pro dosažení pomíjejících zisků vydávají do mořských bouří a ani pohled na bezprostřední nebezpečí, ani strach z námahy je neodrazuje od jejich honičky za ziskem, jak by se dělníci na vinici Páně, kteří mají před očima mnohem vyšší zisky, mohli malomyslně zaleknout překážek a nebezpečí? Mám o svém duchovenstvu vysoké mínění, než abych pochyboval, že mezi ním najdu dělné a odvážné kněze, hotové zasvětit se obrácení heretiků.

Vím, že sama odvaha tu nestačí, je třeba celé řady vynikajících vlastností, aby toto odvážné dílo mohlo být uskutečněno. A to mě přimělo k tomu, svolał vás dnes, abyste mě osvětili svou radou a naznačili mi, kdo jsou ti, kteří mají vůli i schopnosti ujmout se takové misie.

Když biskup domluvil, zavládlo v sále hluboké mlčení. Utrpení, jaké prožil kněz Bochut, a hrozná nebezpečí, kterým tak tak unikl, odebíraly všem síly a nikdo z přítomných se neozval, ale oči všech se obracely k představenému a všechno vypadalo tak, že se jako hlava kapituly má ozvat první. František povstal a řekl:

- Pastýři, jestliže mě pokládáš za vhodného pro toto poslání

Protože kalvinisté zakázali pod trestem účast na kázání sv. Františka Saleského, sáhl František k novému sdělovacímu prostředku, k vydávání letáků, které by přinášely lidem jeho myšlenky

a prikazuješ mi, abych se ho ujal, budu z tvé volby šťastný. Na tvé slovo rozestřu síť.

A během toho, co mluvil, se jeho tvář rozjasnila neobyčejným jasnem, svědčícím o radostné naději. Biskup očekával tuto odpověď a řekl:

- Synu, nejenže u tebe vidím schopnosti k tomuto úkolu, ale zdá se mi, že z řádu věcí všechno vypadá tak, abys stanul v čele této misie tak, jak zaujímáš první místo v mé diecézi, a abys šel jako první cestou horlivosti. Kdybys to neudělal ty, já, třeba jsem slabý a upracovaný, cítil bych povinnost postavit se sám na to místo. Děkuji ti, že mě uvolňuješ od tohoto břemene.

Pan de Bois, který v tu dobu již nebydlel v zámku Thuille, ale přesídlil do Thorens, se dověděl brzy, že jeho syn byl určen pro misii v Chablais. Bylo to pro citlivého otce jako blesk z čistého nebe. Poslat mezi heretiky jeho drahého syna, předmět tolika jeho nadějí a tak velké lásky, to pro něho znamenalo jako poslat ho na smrt! Neztrácel ani chvíli, sedl na koně a odejel do Annecy a zapřisahal Františka, aby zanechal toho úmyslu. Světec, kterého se otcova bolest hluboce dotkla, plakal spolu s ním a srdce mu pukalo žalem.

- Bůh to chce a já musím poslechnout. Doufám, že jeho dobrota ti dá, otče, sílu, abys přijal tuto obět.

Otec naléhá a prosí. František však stojí jako skála, o kterou se tříští mořské vlny.

- Pojď se mnou k biskupovi, žádá stařec zlomený smutkem - doufám, že nebude hluchý k otcově bolesti a k hlasu rozumu.

Sotva předstoupili před biskupa, pan de Bois se mu vrhl k nohám:

- Pastýři, volal zlomeným hlasem, dovolil jsem svému nejstaršímu synu, který byl nadějí mého domu, oporou ve starostech a zdrojem mého života, aby se zasvětil církvi a zůstal jejím vyznavačem, ale nemohu souhlasit s tím, aby byl mučedníkem, poslaným jako obět k dravým vlkům.

Ženevský biskup, který měl velmi citlivé srdce a velkou lásku a úctu k panu de Bois, nevydržel pohled na tuto bolest a dal se do pláče spolu s otcem. Jedině František měl odvahu promluvit a připomenout, že jako kněz povoláný k následování Krista musí opakovat slova, která kdysi řekl božský Mistr své Matce: Nevěděli jste, že musím být v tom, co je mého Otce?

Pan de Bois však znásobil své prosby s takovým zoufalstvím, že biskup hluboce vzrušený byl už už nakloněn otci vyhovět. Když to svatý kněz viděl, zvolal s apoštolským zápalem:

- Pastýři, nedej sebou otrást. Chceš mě učinit nehodným Božího království? Položil jsem ruku

na pluh, a mám se ohlížet zpět z lidských ohledů?

Tu biskup opanoval své srdce a řekl panu de Bois:

- Pane, připomeň si, že oba nosíte jméno svatého Františka z Assisi. Varuj se toho, abys přiměl svého syna, že svleče podobně jako František svůj šat a odejde nahý pod prapor ukřižovaného Krista.

Když se i tato slova minula účinkem, biskup připomněl příklad Abraháma, který se nezpěchoval Boží vůli, ani když šlo o to položit na oltář k oběti svého syna.

Otec vstal, a když viděl, že ztrácí všechnu naději, zvolal:

- Nemyslím si, že smím odporovat Boží vůli, ale také se nestanu vrahem svého syna. Nejsm hoden, aby anděl zadržel moji ruku. Ať tedy Bůh koná, co se mu líbí.

František klekl k nohám ctihodného starce a řekl: - Otče, prokaž mi tu milost a místo bránění mi uděl požehnání pro moji novou práci.

- Synu, mnohokrát při mši i při zpovědi jsem obdržel tvoje požehnání. Ať mě Bůh chrání, abych ti kdykoliv zlořečil, ale ujišťuji tě, že k tomuto záměru neobdržíš ani mé svolení, ani mé požehnání.

A nechal syna s biskupem a vrátil se do zámku. Pozval svého přítele barona de Lullin, aby Františka přemluvil. Baron přijal tento úkol, ale nedokázal světce přemluvit. Vrátil se do zámku a řekl:

- Poznal jsem zjevně Boží působení a pokládal jsem za svou povinnost utvrdit ho v jeho záměru. Můžete být šťastný, že máte syna, kterého Bůh tak miluje a který je dost rozumný, aby se neprotivil Boží vůli a ujal se úkolu, který oslaví Boží jméno, povznesse církev a přinese domu Saleských lesk, před nímž zblednou všechny jiné tituly.

František zahájil bezprostřední přípravu na svou misii.

*(Pokračování)
Překlad -Iš-*

těm údům, které na těle pokládáme za méně ušlechtilé, právě těm v oblékání projevujeme větší pečlivost a údy, za které se stydíme, tím slušněji se zakrývají, kdežto údy ušlechtilé takové ohledy nepotřebují. Bůh sestavil tělo tak, že se údům podřadnějším věnuje větší pečlivost, aby nenastal v těle nepořádek, ale aby se údy vzájemně staraly jeden o druhý. Trpí-li jeden úd, trpí s ním všechny ostatní údy, je-li některý úd vyznamenán, všechny ostatní údy se s ním radují.

Vy jste Kristovo tělo a každý z vás jeho úd. Bůh ustanovil, aby v církvi jedni byli misionáři, druzí prorocy, třetí učitelé. Někteří dále mají moc dělat zázraky, jiní dar uzdravovat, pomáhat, řídit, mluvit rozličnými jazyky. Jsou snad všichni misionáři? Jsou všichni prorocy? Jsou všichni učitelé? Mají všichni moc dělat zázraky? Mají všichni moc uzdravovat? Mluví všichni jazyky? Umějí všichni ty řeči v neznámém jazyku pronesené vykládat?

Evangelium - Lk 1,1-4; 4,14-21

Už mnoho lidí se pokusilo sepsat vypravování o událostech, které se dovršily mezi námi, jak nám je odevzdali ti, kdo byli od počátku očitými svědky a služebníky slova. A tak, když jsem všechno od začátku důkladně prozkoumal, rozhodl jsem se i já, že to pro tebe, vážený Theofile, uspořádám vypíši, aby ses tak mohl přesvědčit o spolehlivosti té nauky, v které jsi byl vyučen. Když se Ježíš vrátil v síle Ducha do Galileje, pověst o něm se roznesla po celém kraji. Učil v jejich synagogách a všichni ho velmi chválili. Ježíš přišel do Nazareta, kde vyrostl, a jak měl ve zvyku, šel v sobotu do synagogy. Povstal, aby předčítal z Pisma. Podali mu knihu proroka Izaiáše. Otevřel ji a našel místo, kde stálo: „Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal, poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst, abych vyhlásil zajatým propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil milostivé léto Páně.“ Pak zavřel knihu, vrátil ji služebníkově a ušel. A všichni v synagoze na něho upřeně hleděli. Začal k nim mluvit: „Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.“

Církev, o které noviny nepíšou

V minulém roce bylo zavražděno 37 misionářů. Je to dvojnásobek proti roku 2008. Za posledních deset let nebyl tento počet nikdy tak vysoký. Tento počet nemusí být ještě konečný, protože některé případy ještě nebyly zveřejněny.

Zprávy o těchto případech se v médiích zpravidla neobjevují, protože neodpovídají obrazu církve, jaký si média vytvořila. Zde se totiž o církvi píše jen jako o mocenské struktuře, která chce diktovat své zákony i těm, kteří nejsou jejími členy, jako o instituci s oligarchií starců, kteří jsou strnulí a neschopní přizpůsobit se době, jako organizaci na likvidaci lidské svobody.

O církvi se obšírně referuje jen tehdy, když se jedná o zločiny jejích nevěrných představitelů, jako jsou pedofilní kněží v Irsku. Je to instituce, kterou reprezentují především kardinálové, představovaní stereotypně jako mocnáři, nebo kněží, kteří buď tropí skandál, anebo církev

sami kritizují. Nic se ovšem nepíše o mužích a ženách církve, kteří pracují v nebezpečných podmínkách a pro svou odvážnou volbu ve službách lásky v těchto okolnostech nejdnou položí svůj život.

Takové případy jsou roztroušeny po celém světě, i když je pravda, že v Evropě přišel násilím o život jen jeden kněz ve Francii, v jiných zemích však zahynulo osm Evropanů jako misionáři; domorodých misionářů bylo v Americe zavražděno 19, v Africe 6 a v Asii 2.

Všichni byli zabiti pro své rozhodnutí žít a pracovat v nejnebezpečnějších oblastech světa a usilovat svým životem a svým příkladem o šíření poselství

evangelia. Již samo rozhodnutí vnášet důvěru a pomoc tam, kde vládne jen strach a násilí, je činí nebezpečnými v očích těch, kteří prostřednictvím násilí vládnou a utlačují druhé. Ale právě jejich hrdinné svědectví ukazuje, jak užitečná je jejich přítomnost v oblastech pustošených násilím. Beze zbraní a často s minimálními prostředky, rozhodně menšími, než jakými vládou utlačovatelé a násilníci, ukazují svým příkladem, že je možný také jiný svět, svět solidarity a pravdy a svět nezištné lásky. A už to stačí, aby se stali terčem smrtících útoků.

Proč nikdo nevypráví příběh Williama Quijano, mladíka ze společenství svatého Jiljí? V San Salvadoru vedl středisko kultury a míru, který pro něho není pouhou ideologickou utopií, ale konkrétní naukou proti násilí, které se tu denně šíří, a proto byl zabit příslušníky všeho schopného gangu, neboť tyto země se staly zásobárnou mladých ochotných střílet a zabíjet.

Ale je tu také příběh Révoca Gahimbare, který byl zavražděn v Burundi, protože se dověděl o útoku na klášter sester Panny Marie a spěchal sestrám na pomoc. A další příběhy zabíjených při únosech nebo proto, že rozvíjeli své působení v prostředí, kde vládne násilí, a sami neměli žádnou ochranu. Jsou to místa, kam nikdo nechce jít a která by bylo možno označit za Bohem opuštěná, ale tito misionáři sem pronikají právě proto, aby dali svědectví o Bohu, který nikoho neopouští. Toto je pravá a skutečná církev, ta, o které noviny nepíšou, dokonce ani tehdy, kdy by to mohlo obohatit černou kroniku.

*L'Osservatore Romano
4.-5. ledna 2010*

INDIE

V minulém roce se uskutečnily v průměru tři útoky týdně na křesťany v Indii. Bylo registrováno 152 velkých útoků, ale tento počet není úplný. Odpovědní za tyto násilnosti jsou hinduističtí extrémisté.

NEJKRUTĚJŠÍ PRONÁSLEDOVÁNÍ

V žádné zemi nejsou křesťané tak nelítostně pronásledováni jako v Severní Koreji. V mezinárodní srovnávací statistice se již poosmé nachází na prvním místě. Na druhé pozici se nachází Írán, na třetí Saúdská Arábie. Na světě je aktuálně pronásledováno pro svou víru 100 milionů křesťanů v 50 zemích.

DALŠÍ OBĚŤ NÁSILÍ

Ruská pravoslavná církev opět oplakává zavražděného kněze. 39letého arcikněze Alexandra Filipova zastřelil opilec ve vchodu jednoho moskevského kostela. Kněz se snažil vykázat z chrámu skupinu podnapilých, kteří tropili u vchodu výtržnosti. Filipov pořádal každou sobotu u obrazu Panny Marie pobožnost za uzdravení závislých na drogách a alkoholu. Od „převratu“ bylo v Rusku zavražděno 26 kněží. *-kap-*

ROZŠÍŘENÝ KORIDOR

Jako odpověď na útok pomatené ženy na papeže ve vatikánské bazilice bude koridor, jímž liturgický průvod prochází, na každé straně rozšířen o jeden metr.

Osobní strážci tak získávají větší prostor k pohybu a Svatý otec není od publika izolován.

Kath-net

Proč vlastně evoluce? (8)

SCÉNÁŘ EVOLUCE ČLOVĚKA

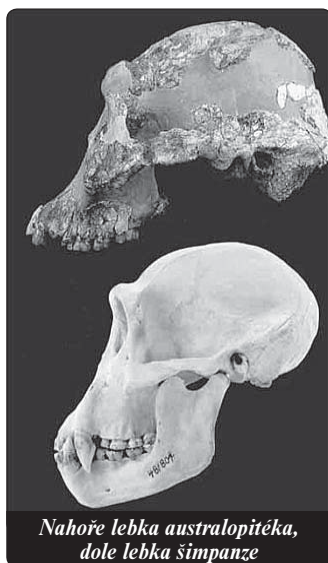
V předchozích kapitolách jsme viděli, že v přírodě neexistují mechanismy, které by vedly živé bytosti, aby se vyvíjely, a že živé druhy nepředcházely jiné druhy a žádný evoluční proces po nich nenásleduje, ale že se objevují zcela nečekaně ve své přítomné dokonalé struktuře. Z toho vyplývá, že ani lidská evoluce nemá v tvorstvu žádné místo.

Co tedy předkládají evolucionisté na důkaz svých teorií? Základ tvoří kosterní pozůstatky, na jejichž podkladě byly vytvořeny imaginární interpretace. V průběhu doby žilo na zemi 6000 druhů opic, které většinou vyhynuly. Dnes je na zemi 120 druhů opic. Oněch 6000 představuje pro evolucionisty bohatý zdroj.

Popsali scénář evoluce člověka a uspořádali část lebek, které odpovídaly jejich návrhům podle velikosti od největší k nejmenší a přiřadili k nim lebky vyhynulých lidských ras. Podle jejich projektu lidé a současné opice mají společného předka. Z toho se vyvinuly dnešní opice, jiné však šly jinou evoluční cestou a přetvořily se v současné lidi.

Všechny tyto nálezy paleontologické, anatomické a biologické však ukázaly, že tvrzení evolucionistů jsou fiktivní, smyšlená a nepodložená jako všechno ostatní. Nebyl předložen žádný přesvědčující důkaz o existenci vztahu mezi opicí a člověkem s výjimkou podvodů, zkreslení, kreseb a klamných komentářů.

Fosilní nálezy dokazují, že v průběhu dějin lidé byli vždy lidé a opice vždy opice. Některé fosilie, které evolucionisté pokládají za předka člověka, patří lidským rasám, které žily před 10 000 lety a pak zmizely. Nicméně mnohé ještě dnes žijící kmeny mají stejné rysy a charakteristiky jako tyto vyhynulé

rasy, které evolucionisté pokládají za naše předky. To všechno je jasný důkaz, že člověk neprocházel v žádném dějinném období evolučním procesem.

Důležitou věcí však je, že existují četné anatomické rozdíly mezi opicí a člověkem a žádný z nich nemohl vzniknout evolučním procesem. Jedním z nich je skutečnost, že člověk je dvounohý. To je prvek, který je vlastní pouze člověku, a je to jeden z nejdůležitějších rozlišovacích prvků, jak uvidíme dále.

Imaginární genealogický strom člověka

Darwinisté tvrdí, že moderní lidé se vyvinuli z určitého druhu tvora podobného opicím. V průběhu tohoto hypotetického vývoje, který má mít počátek před čtyřmi anebo pěti miliony let, existovaly prý přechodné formy mezi moderním člověkem a jeho prarodiči. Do této perspektivy byly zařazeny čtyři základní „kategorie“:

1. Australopithecinae (množné číslo od Australopithecus),
2. Homo habilis,
3. Homo erectus,
4. Homo sapiens.

Evolucionisté označují za prvního společného předka lidí

a opic tvora zvaného „Australopithecus“, což znamená „jihoafrická opice“. Australopithecus, což není nic jiného než druh vyhynulé opice, představuje různé typologie, mezi nimi některé s dobrou komplexností, jiné s menší a křehkou.

Evolucionisté pak klasifikují další fáze lidského vývoje jako „Homo“, tzn. člověk. Živé bytosti patřící k této sérii mají být více vyvinuté Australopithecus a ne příliš odlišné od současného člověka. Tento člověk, tj. Homo sapiens, se vytvořil jako poslední stadium evoluce tohoto druhu.

V tomto řetězu Australopithecinae > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens každý z těchto druhů je podle evolucionistů předkem dalšího druhu. Nejnovější objevy paleontologů nicméně dokázaly, že Australopithecinae, Homo habilis a Homo erectus existovali současně ve stejné době v různých částech světa.

Navíc druh Homo erectus žil v dobách ještě dřívějších. „Homo sapiens neanderthalensis“ a „Homo sapiens sapiens“ (moderní člověk) existovali ve stejnou dobu ve stejné oblasti. Tato fakta vylučují, že by některý z uvedených druhů mohl být označen za předka jiných druhů.

Ve skutečnosti všechny nálezy a vědecké výzkumy dokázaly, že fosilie vůbec nenapovídají, že by existoval nějaký evoluční proces, o kterém mluví evolucionisté. Fosilie pokládané za lidské předky patří ve skutečnosti buďto různým ryze lidským rasám, anebo druhům opic. Podívejme se však blíže na tyto jednotlivé kategorie.

Australopithecus: druh opice

Australopithecus znamená „jižní opice“. Předpokládá se, že se poprvé objevil v Africe před čtyřmi miliony let a žil další tři miliony let. Jsou mezi nimi různé třídy. Evolucionisté věří, že nejstarší je Australopithecus africanus. Následují A. africanus, který má křehčí kosti, a A. robustus s kostmi relativně silnějšími.

Všechny tyto druhy jsou vyhynulé druhy opic podobných opicím současným. Mozková kapacita je menší než u současných šimpanzů. Jako oni mají části těla určené k tomu, aby mohly šplhat po stromech a udržet na nich rovnováhu. Nejvyšší postava má 130 cm, samci jsou silnější než samice. Zvláštnosti lebky jako blízkost očí, tvar stoliček, typ čelisti, dále dlouhé paže a krátké nohy jsou totožné se současnými opicemi.

Evolucionisté nicméně tvrdí, že Australopithecinae chodili vzprímeně jako lidé. Tento názor zastávali celá desetiletí paleontologové jako Richard Leakey a Donald C. Johanson. Nicméně rozsáhlé výzkumy světoznámých anatomů lorda Sollyho Zuckermana a prof. Charlese Oxnarda z USA prokázaly nesporně, že nejde o dvounohé živočichy, ale že se pohybovali stejně jako současné opice. Patnáctiletý výzkum podporovaný anglickou vládou dospěl k závěru, že Australopithecinae jsou řádný druh opic a nejsou dvojnozí.⁽⁴⁷⁾ Jiný význačný evolucionista Charles E. Oxnard srovnával skeletální strukturu Australopithecinae a dnešních orangutanů.⁽⁴⁸⁾ V roce 1994 poslala univerzita v Liverpoolu výslednou zprávu: Australopithecinae jsou čtyřnohé opice.⁽⁴⁹⁾

Závěr: Australopithecinae nemají žádnou vazbu na člověka a jsou to vyhynulé opice.

(Pokračování)

Harun Yahya:

Inganno dell'evoluzione

⁽⁴⁷⁾ Solly ZUCKERMAN, „Beyond The Ivory Tower“, New York: Toplinger Publications, 1970, pp. 75-94.

⁽⁴⁸⁾ Charles E. OXNARD, „The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt“, Nature, Vol. 258, p. 389.

⁽⁴⁹⁾ Fred SPOOR, Bernard WOOD, Frans ZONNEVELD, „Implication of Early Hominid Labryntine Morphology for Evolution of Human Bipedal Locomotion“, Nature, Vol. 369, June 23, 1994, pp. 645-648.

Rozdílné postoje

PO NÁVŠTĚVĚ KARDINÁLA SCHÖNBORNA
V MEDJUGORJE

Na přelomu roku navštívil vídeňský kardinál Schönborn poutní místo Medjugorje a společenství Cenacolo, které zde úspěšně pečuje o uzdravení drogově závislých jedinců.

Kardinál chtěl osobně poznat místo, odkud vychází „mnoho pozitivních plodů“. Jak řekl, je nutno fenomén Medjugorje „oddramatizovat“. Jeho počátek spadá do roku 1981, kdy vizionáři byli ještě dětmi. To už dnes hraje zcela podřadnou roli.

To, co pokládá za fascinující, je skutečnost, že Medjugorje je „školou normálního křesťanského života“: „Zde jde o víru v Krista, o modlitbu, o Eucharistii, prožívanou bliženskou láskou, tedy o to podstatné, o posílení křesťanského všedního života.“

Vídeňský arcibiskup je pro to, aby byl „fenomén Medjugorje“ studován ve světle 2. vatikánského koncilu a ve světle „sensus fidelium“, smyslu pokřtěných pro víru, který v medjugorském dění hraje důležitou roli. Nechce však předcházet rozhodnutí světové církve, nýbrž akceptuje směrnice schválené jugoslávskou biskupskou konferencí v roce 1991, které dvakrát potvrdila Kongregace pro nauku víry. Podle nich zůstává otázka nadpřirozeného charakteru zjevení nadále otevřená. Z toho vyplývá, že nejsou povoleny oficiální poutě, ale je třeba poutníkům věnovat pastorační péči. Biskupům šlo o to, aby na jedné straně nebránili dobrým plodům, a na druhé straně zabránili možným chybným cestám. Schönborn pokládá za velmi sympatické, že vizionáři „jsou normální mladí lidé se smyslem pro humor“. Co přivádí poutníky do Medjugorje? Schönborn říká: „Poutníci dělají především jedno, modlí se. Každý den se tisíce pomodlí ce-

lý žaltář, konají se eucharistické adorace, lidé vystupují na Křížový vrch s křížem vztyčeným v roce 1933 a modlí se křížovou cestu, nebo na horu Crnica a modlí se růženec.“

S plody Medjugorje se setkává celá církev. Podstatným znakem jsou modlitební skupiny. „První taková skupina ve Vídni vznikla v osmdesátých letech v dominikánském kostele. Kostel byl vždy plný, i v letních měsících. Působivý je přitom velký počet mladých lidí.“

Mezi mladými kněžími jsou mnozí, jejichž povolání ovlivnily zkušenosti z Medjugorje. Dochází zde však nejen k povoláním, ale i k obrácením. Při své návštěvě poznal kardinál jednoho italského televizního moderátora, který na tomto poutním místě prožil hluboké obrácení.

Medjugorje je také „místo znovuoobjevené zповědi“. Působivý je celosvětový charakter místa. Během svého pobytu se kardinál setkal se skupinami poutníků z Itálie, Německa, USA, Libanonu, Koreje a dalších zemí. Každoročně v létě přitahuje festival mládeže na 60 000 mladých z celého světa.

Vídeňský arcibiskup vyzvedl také velký počet sociálních aktivit, které vznikly v Medjugorje. K nim patří Cenacolo sestry Elvíry pro drogově závislé, které dalo podnět k dalším centrům na celém světě, dále „Vesnička pro matky“, která slouží sirot-

Poselství Královny míru

„Drahé děti! V tento radostný den vás všechny přináším před svého Syna, Krále pokoje, aby On vám dal svůj mír a své požehnání. Děti moje, o ten mír a požehnání se v lásce dělte s druhými. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu!“

Medjugorje 25. 12. 2009

„Drahé děti! Všechen tento čas, ve kterém mi Bůh zvláštním způsobem dovoluje být s vámi, bych vás chtěla vést cestou, která vede k Ježíšovi a vaší spáse. Děti moje, jen v Bohu můžete najít spásu. A proto, zvlášť v tento milostiplný den, vás volám s Ježíšem v náručí. Dovoďte Ježíšovi, aby se narodil ve vašich srdcích. Jedině s Ježíšem v srdci můžete vykročit na cestu spásy a věčného života! Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu.“

Poselství Královny míru,
které obdržel Jakov Čolo dne 25. 12. 2009

„Drahé děti! Dnes vás zvu, abyste s plnou důvěrou a láskou šly za mnou, neboť vás chci seznámit se svým Synem. Nebojte se, děti moje! Já jsem tu s vámi, jsem u vás. Ukazují vám cestu, jak odpustit samy sobě, odpustit druhým a s upřímnou lítostí v srdci pokleknout před Otcem. Učinite, aby ve vás umřelo vše, co vám brání milovat a zachraňovat, abyste byly u Něho a v Něm. Rozhodněte se pro nový začátek, začátek upřímné lásky samého Boha. Děkuji vám.“

Poselství Královny míru svěřené Mirjaně 2. 1. 2010

kům z balkánské války a znásilněným ženám, ze setkání s poutnicí z afrického Malawi vznikla iniciativa „Mary's Meals“, která zajišťuje pro hladovějící děti na celém světě každodenní jídlo. (Viz Světlo 18/2009)

Z čeho vyrůstá strom, který nese takové ovoce? Medjugorje splňuje všechny aspekty „základní gramatiky mariánských zjevení“: jedná se o chudou krajinu, její obyvatelé jsou velmi zbožní, zjevení byla adresována dětem jako v Lurdech a ve Fatimě, jedná se o jednoduchá poselství, která vystihují jádro evangelia. Pozoruhodné je také to, že Maria od počátku je tu uctívána ja-

ko Královna míru, deset let před vypuknutím balkánských válek. „Měli bychom se nechat více inspirovat Mariiným pastoračním konceptem.“

„Kdo mohl tyto věci dát do pohybu?“ ptá se kardinál Schönborn. „Kdo je mohl vymyslet? Člověk? Ne, to není lidské dílo.“

Zcela jiného názoru je mostarský biskup Ratko Perić. Tomu je Medjugorje od počátku trnem v oku. Odmítá možnost, že by zjevení byla autentická, a přívalem poutníků a nával u zповědnic pro něho nic neznamená. Bůh je prý stejně milosrdný v kterékoliv jiné farnosti jeho diecéze. I tam jsou o svátých fronty u zповědnic.

Návštěva vídeňského kardinála ho rozhněvala. Nebyla prý soukromá, protože se dával všude vidět. A měl promluvu ve farním kostele. Publicita soukromé návštěvy prý byla taková, že kardinál tím „fenomén Medjugorje“ uznává.

Podle kath-net

PODPORA EUTANAZIE

Nejvyšší soud ve státě Montana v USA pokládá pomoc při sebevraždě za legální. V zákonech státu Montana není nic, co by bránilo pacientovi vyhledat lékařskou pomoc při sebevraždě. Lékaři mohou tedy předepisovat sebevražedné prostředky bez obav z následného stíhání. Je to už třetí stát USA, který dal zelenou takové asistenci při sebevraždě. Katolická církev proti tomuto rozhodnutí ostře protestovala.

Kath-net

Pán Ježíš o svých kněžích

V ČEM SPOČÍVÁ PŘETVOŘENÍ V KRISTA?

Přišel jsem na svět, abych se stal pro člověka milováníhodným, abych orientoval jeho lásku k božským věcem. Je totiž možno tvrdit, že člověk je láska, je zrozen z lásky a do své vlastní podstaty má vtisknuto poslání být láska.

Láska, kterou očekávám od člověka a kterou mi člověk může dát, je reálný výron věčné Lásky, božské Lásky. Bez této lásky by Mě člověk nemohl milovat a Já hledám v této lásce to, co je v ní nejkrásnější: vůle milovat Mne. To, po čem dychtím, je svobodná vůle duše, tu jsem přišel na zemi hledat, chci ji zcela vlastnit, jen ona Mě poskytuje uspokojení. Vrcholný bod přetvoření člověka ve Mne spočívá právě v tom, že se sjednotí s mou vůlí, ať je jakákoliv.

Potřebuji vůli kněze, protože bez ní nemohu dělat nic ani v jeho prospěch, ani pro dobro duší; potřebuji upřímnou vůli jít v mých stopách, napodobovat Mne, zcela Mě náležet a milovat Mne, abych ho mohl učinit svým v rámci jeho přetvoření ve Mne.

Chci vůli kněze. Protože vůle je láska, je to podstata lásky. Onen svobodný úsudek, který jsem si nechtěl přivlastnit a který jsem Já sám člověku daroval, tuto vůli, kterou vždy respektuji, i když jsem Bůh, to je to, o co ho pro jeho dobro přicházím požádat těmito důvěrnými sděleními; a také, proč to neříct, protože mám hlad a žízeň vlastnit tuto vůli, která Mě má náležet z mnoha důvodů.

A chci, aby jim bylo zcela jasné: nedostatek této vůle je hlavní příčinou, která brání jejich přetvoření ve Mne; je to ta největší překážka pro splynutí jejich duší s mou duší, jejich srdcí s mým! Je to nesnáze, je to bariéra, která brání Bohu spojit se a slít kněze s věčným Veleknězem tím, že jsou v Něho přetvoření.

V těchto sděleních jsem již naznačil mnoho překážek, ale dnes chci vyzvednout před jejich zrakem hlavní překážku svého spojení s těmito milovanými kněžími: jejich vůli! Chci tuto vůli, ryzí, vytrvalou, velkodušnou, absolutní, věrnou a milující. Jen za těchto podmínek může Duch Svätý pokračovat ve sladké a tak vytožené práci přetváření kněží ve Mne.

Právě Duchu Svätému přísluší tato práce, kterou uskutečňuje dobrovolně v každé duši, a tím spíše v duši kněze. Jako dílo tohoto božského Umělce vznikne dokonalá kopie, protože to byl právě On, kdo Mě utvářel v lůně Mariině se všemi dokonalostmi a charismaty, jaké zasluhoval Člověk Bůh.

Jen Duch Svätý přetváří, obrozuje, zkrášluje a zahrnuje duše milostmi, nejen tím, že mě v nich fotografuje, ale že je přetváří ve Mne. To představuje jeho největší uspokojení pro zalíbení Otce a v duši, která se mu podvolí, která přijímá jeho působení a jeho pomazání, aniž by klad-

Conchita Armida

la odpor, uvádí do pohybu celou svou tvůrčí energii.

Ale samozřejmě pro toto tvůrčí a přetvářející dílo potřebuje Duch úplnou vůli kněze, láskyplné a důvěryplné sebeodevzdání do jeho rukou a v této vůli potřebuje živou a horoucí touhu přetvořit se ve Mne. Duch Svätý, ten nejhleduplnější a nejsvětější, nemůže jednat bez spolupráce duše, aniž by ona následovala jeho svatá vnuknutí.

Duch Svätý, který je velice něžný a ohleduplný, jedná vždy skrze lásku, ale také lásku vyžaduje a nechce jinou odplatu než lásku. Necht' kněží dají k dispozici veškerou svou vůli spojenou s mojí vůlí.

Kéž by Duch Svätý pohnul a strhl duše kněží svými láskyplnými vzdechy! A proto tyto vůle, z nichž mnohé jsou pyšné, jiné nezávislé, jiné arogantní a od-

bojné, ať se sjednotí, stanou pokornými, konečně ovládanými láskou (která je jedinou zbraní, kterou Já ve světě používám, neboť i mé tresty jsou projevy lásky), nechť vytvoří jednu jedinou vůli spolu s mou vůlí v Jednotě Trojice.

Den, kdy se tak stane, bude triumfem mé milované Církve a nesmírnou radostí pro mé Srdce. Podle míry této jednoty započne triumf a přetvoření kněžských duší ve Mne.

Tato jednota je podstatná jednota ryzí lásky, která tím, že se všichni kněží stanou jediným Ježíšem, přitáhne z nebe pohled a požehnání Otce pro Církev, pro národy a pro duše. Pak se Já sám vrátím na zem, protože moji kněží budou tvořit jediného Ježíše, jejich činnost bude moje činnost, jejich čistým posvěcujícím a sjednocujícím vlivem, který bude vlastně mým vlivem, se rozvine plně zář mé Církve, Panna Maria se bude usmívat něžností a Nejsvětější Trojice bude oslavena v duchu a v pravdě (CC 50, 282–291).

Přetvoření ve Mne nespočívá pouze v získání toho, co je na Mně zjevné

Maria byla vždy zrcadlem, které odráží mé Srdce se vším jeho utrpením, zatímco v její duši se odráží část mých vnitřních bolestí. Ona si byla vědoma hořkosti kalicha, který jsem pil ve prospěch člověka, a trpěla spojena se Mnou pro spásu duší a oslavovala tak mého milovaného Otce.

Během mého vnějšího umučení trpěla Maria některé hodiny; ale ona trpěla během celého mého života jiné mučení, které nikdo kromě Ní neviděl a které bylo mučednictvím nás obou. Můj život skončil na Kalvárii, moje vnitřní utrpení pokračovalo v Marii až do její smrti, aby Ona tak naplnila moji oběť a zanechala zde na zemi zárodek, který by se pak rozvíjel v jiných duších.

Je podstatou mystického vtělení dát duši možnost, aby dospěla k vrcholu přetvoření

NEDOSTATEK KNĚŽÍ VE FRANCII

Pokud se nezvýší počet povolání ke kněžství, tak ve Francii za 15 let zanikne polovina diecézí. „Už nyní existují regiony, kde na jednoho kněze připadá 60 kostelů,“ řekl tiskový mluvčí francouzského episkopátu o. Bernard Podvin v rozhovoru pro deník France-Soir. Podle mínění o. Podvina příčinou krize kněžských povolání určitě není celibát, protože většina kněží žije své závazky dobře, tedy ne jako něco, co je třeba snášet, ale jako pozitivní nasazení. Mluvčí episkopátu přiznává, že mladí se možná obávají samoty. Ta je však v případech kněze mýtem. V dnešní společnosti totiž existují mnohem opuštěnější lidé než duchovní.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Pozn.: Podle statistiky z roku 2008 se ve Francii připravuje na kněžství 741 bohoslovců. Z toho počtu celá třetina (245 bohoslovců) patří k pěti tradicionalistickým společenstvím, která vznikla v posledních několika málo letech a jsou plně spojena s Římem (Bratrstvo sv. Petra – 60, Komunita sv. Martina – 55, Institut Krista Krále – 50, Kanovníci z Carcassonne – 20 a Institut Dobrého Pastýře v Chartres – 20). 40 těchto seminaristů patří k Bratrstvu sv. Pia X.

ve Mne, které je jeho nádherou korunovaci. Přetvoření ve Mne nespočívá jen v tom, co je na Mně vidět, to znamená, že nezahrnuje pouze ctnosti a fyzické utrpení, ale je to přetvoření, které proniká k tomu, co má láska nejintimnějšího, nejdelikátnějšího a nejbolestnějšího, dává dospět duši k mému vnitřnímu umučení, k mým vnitřním a intenzivním bolestem, tam, kde objevuje pravý obraz mého Srdce naplněného hořkostí, vnitřního člověka, výkupnou bolest, která přivádí ke spáse tím, že usmrcuje, která dává duším život tím, že stravuje, která oplodňuje tím, že ničí, která triumfuje tím, že mě napodobuje.

To je smysl mystického vtělení: přetvoření ve Mne trpícího. Je to fáze velmi vysoká, nejvyšší a nejpłodnější, protože je to nejpłodnější přetvoření ve Mne. Sem dospěje jen málo duší, ale právě ony obdrží nejvíce bohatství pro druhé.

Já jsem nespasil svět jen skrze kříž na Kalvárii a prolitím své Krve. To byla pouze vnější pečeť mého života jakožto oběti, která se uskutečňuje na oltářích skrze Eucharistii. Nicméně podstatným pro spásu duší a celého lidského rodu bylo moje vnitřní umučení, které má počátek ve Vtělení a které se uzavřelo mou smrtí, ale mysticky dále pokračuje v mém milujícím a trpícím Srdci, aby získávalo milosti, dary a charisma pro moji Církev a pro duše. Je to velká milost vyvolení přidružovat k tomuto vnitřnímu utrpení další vyvolené duše, aby spojeny se Mnou a přetvořeny ve Mne pokračovaly zde na zemi v tomto vnitřním umučení mého Srdce a trpěly se stejným cílem a pro stejnou příčinu. (CC 251-257)

(Pokračování)

Z knihy

Conchita Cabrera de Armida:

Sacerdoti di Cristo.

Città Nuova, Řím 2008,

str. 359-363

Přeložil -lš-

ZJEVILA SE BOŽÍ LÁSKA, KTERÁ PŘETVÁŘÍ SVĚT - pokračování ze str. 2

osobnosti jako Boha a Krále: je to úkon podřízenosti. Chtějí říct, že od tohoto okamžiku dárci náleží panovníkovi a uznávají jeho autoritu. Důsledek, který z toho plyne, je bezprostřední. Mágové nemohou dále sledovat svou cestu, nemohou se již vrátit k Herodovi, nemohou již být spojenci tohoto mocného a krutého vladaře. Byli provždy navedeni na cestu Dítěte, která je uschopňuje přehlížet velké a mocné tohoto světa a dovede je k Tomu, který nás očekává mezi chudými, na cestu lásky, která jediná přetváří svět.

Nevydali se tedy na cestu pouze mágové, ale od této události začalo něco nového, byla vytyčena nová cesta, na svět sestoupilo nové světlo, které neuhasl. Prorokova vize se uskutečnila: ono světlo už není možno na světě ignorovat: lidé se budou pohybovat směrem k Dítěti a budou osvětleni radostí, kterou může dát jen Ono. Betlémské světlo nadále ozařuje celý svět. Těm, kteří je přijali, svatý Augustin připomíná: „Také my tím, že jsme poznali Krista, našeho krále a kněze, který za nás zemřel, uctili jsme ho, jako bychom mu

darovali zlato, kadidlo a myrhu: zbývá nám jen vydat o tom svědectví tím, že nastoupíme jinou cestu, než jakou jsme přišli“ (*Sermo 202*. In Epiphania Domini, 3,4).

Jestliže tedy čteme spolu Izaiašovo prorockví a jeho naplnění v Matoušově evangeliu ve velkém kontextu celých dějin, jeví se nám evidentní, že to, co bylo řečeno a co hledáme obnovené v jesličkách, není sen ani pouhá hra senzací a emocí, zbavených síly reality, ale je to Pravda, která vyzaruje do světa, i když se zdá, že Herodes je stále ještě silnější a ono Dítě jako by bylo zatlačeno mezi ty, kteří jsou bezvýznamní, nebo přímo zdeptaní. Ale jen v tomto Dítěti se zjevuje Boží síla, která sjednocuje lidi všech staletí, protože pod jeho vedením procházejí cestou lásky, která přetváří svět. Ale i když z oněch několika málo v Betlémě se stali mnozí, zdá se, že těch, kteří uvěřili v Krista, je stále málo. Mnozí viděli hvězdu, ale málo z nich pochopilo poselství. Znalci Písma v Ježíšově době znali Boží slovo dokonale. Byli schopni říct bez ja-

kýchkoliv těžkostí, co se v něm nachází, pokud jde o místo, kde se má Mesiáš narodit, ale, jak říká svatý Augustin, „stali se jakoby milníky (kameny, které označují cestu), zatímco udali směr těm, kteří se vydali na cestu, oni sami zůstali neteční a bez pohybu“ (*Sermo 199*. In Epiphania Domini, 1,2).

Můžeme se tedy ptát: z jakého důvodu někteří vidí a nalézají, a druzí ne? Co otevírá oči a srdce? Co schází těm, kteří zůstávají lhostejní, kteří ukazují cestu, ale nehýbou se? Můžeme odpovědět: velká sebestjota, domýšlivost, že znají skutečnost dokonale, předsudky, že už učinili definitivní soud o věcech, uzavírají a znečitlivují jejich srdce k Boží novině. Jsou si jisti ideou, kterou si udělali o světě, a nenechávají se již vzrušit dobrodružstvím Boha, který se chce s nimi setkat. Vkládají svou důvěru spíše sami v sebe než v Něho a nepokládají za možné, že by Bůh mohl být tak velký, aby se stal malým, aby se k nám opravdu mohl přiblížit.

Konečně to, co schází, je autentická pokora, která se umí podřídit tomu, co je větší, ale také autentická odvaha, která vede k víře v to, co je opravdu velké, i když se zjevuje jako bezbranné Dítě. Schází evangelijní kapacita být v srdci dítětem, žasnout, vyjít ze sebe a vydat se na cestu, kterou ukazuje hvězda, cestu Boží. Pán přece má moc učinit nás schopnými, abychom viděli a zachránili se. Kéž ho tedy prosíme, aby nám dal moudré a nevinné srdce, které nám dovoluje vidět hvězdu jeho milosrdenství, abychom vykročili na cestu, našli ho a byli zaplaveni velkým světlem a pravou radostí, kterou přinesl na tento svět.

Bollettino Vaticano
6. ledna 2010

Překlad -lš-

KRVAVÉ VÁNOCE V EGYPTĚ

Po skončení vánoční liturgie v Horním Egyptě zaútočili fanatičtí muslimové na koptické křesťany stojící před chrámem a zastřelili šest křesťanů a jednoho muslimského strážce. Smrtící střely měly platit i biskupu Kyrillovi. Ten odjížděl ve svém autě, a když zjistil, že je pronásledován, změnil směr jízdy.

VÁNOCE V KOSMU

Na mezinárodní kosmickou stanici ISS přibylí z ruského Bajkonuru krátce před Vánoce tři další členové: jeden Rus, jeden Američan a jeden Japonec. Přivezli s sebou také velký vak vánočních dárků a různých potřebných rekvizit, mezi jiným i velký vánoční stromek. *Kath-net*

VATIKÁNSKÝ ASTRONOM O BETLÉMSKÉ HVĚZDĚ

Vatikánský astronom Guy Consolmagno nemá žádné konečné vysvětlení pro betlémskou hvězdu, která přivedla mudrce k jesličkám. „Nevíme, co vlastně mudrci viděli.“ Konjunkce Saturna a Jupitera je na nebi tak častá, že nemohla vyvolat zvláštní pozornost východních mudrců. O co se skutečně jednalo, nebudeme nikdy s jistotou vědět. *KNA*

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

nenapadla myšlenka spoléhat se na to, že Bůh má nějaké nám neznámé způsoby, jak přivést jinověrce ke spáse. Ve všech, které zachvátil blud, viděl milované bratry a sestry nebezpečně ohrožené věčnou záhubou. Byl si vědom Pánova slova o pastýřích, kteří nejsou pastýři, ale jen pachytýři, a proto prchají před vlkem a stádo mu přenechávají na pospas. Nová hnutí a s nimi spojené bouře měly jasně všechna znamení, o kterých píše apoštol Pavel, Petr i Jan, když varují před falešnými učiteli, prolhanými lži proroky, pokrytci a ďábelskými naukami. Neměli bychom z nezkresleného a bezprostředního pohledu světce a učitele církve na herezi a schizma čerpat i dnes náležité poučení? Kdybychom se s ním dnes setkali, rozuměli bychom si vůbec?

Lidé oklamání Zlým nejednou upadli do pošetilých myšlenek, zaměnili Boží pravdu za svůj výmysl a sloužili raději tvorům než Stvořiteli. Avšak všichni, kteří se rozhodli, že nebudou jedno s Petrovou Církví, musí si být od samého počátku vědomi, co to znamená: roztržení jednoty má podle Pánových slov vážné následky: svět neuvěří, že Otec mu poslal svého Syna, a to se všemi důsledky, které z toho plynou.

Pro účinný, obětavý, a možno říci, hrdinský apoštolát mezi jinověrci a heretiky potřebujeme hluboké přesvědčení o jedinečnosti a nenahraditelnosti přijaté pravdy. Čím více se přikláníme k názoru, že na tom vlastně nejsou tak zle, že Bůh snad od nich ani nevyžaduje, aby přijali to, co my, že se obejdou bez svátosti a že je o ně vlastně postaráno, tím méně nám leží na srdci jejich věčný osud, tím méně nám záleží na nich a na tom, abychom pro jejich spásu vynaložili všechno, a spokojíme se se snahou, abychom s nimi dobře vycházeli a vyhnuli se všem konfliktním otázkám. Pak jsme ovšem

ochotni od lecčeho slevit, o tom či onom raději pomlčet, ale to také může hraničit se zapíráním pravé víry a novým pohoršením. Proč si nás tedy Pán povolal za své učedníky? O kom můžeme říct, že nás k jeho spáse není zapotřebí?

Naše misijní horlivost závisí tedy na tom, jak si sami vážíme pokladu, který máme roznášet všem lidem. Pravdy víry nejsou nějaké školské poznatky, ale jsou to výpovědi o skutečnostech, které se nás bezprostředně týkají, jsou to zprávy o nesmírné důstojnosti, k níž jsme byli povoláni a povzneseni, jsou to údaje o neocenitelných pokladech, jimiž jsme obdarováni a které jsou tak veliké a bohaté, že je ani nejsme schopni unést. Jsou-li naše znalosti pravd víry dostatečné a opravdové, nemohou nás nenaplnovat nevyzpytatelným úžasem a větší radostí, než jakou bychom měli z milionové výhry. Pokladu víry se na tomto světě opravdu nic nevyrovná a stojí za to, abychom kvůli němu prodali cokoli, jen abychom ho skutečně získali, důkladně si ho osvojili a ustavičně z něho čerpali a oživovali ho. Navíc je to poklad, který se rozdáváním nezmenšuje, ale dále roste. Kdo si je opravdu vědom toho, čím ho Bůh a jeho Církev obdarovali a obdarovávají, nemůže si nechat tento poklad pro sebe a prožívá stále neodolatelnou potřebu se o něj podělit, a to zvláště s těmi, kteří naopak v tomto ohledu strádají hladem a bidou.

Povinnosti důkladně se seznámit s pravdami víry se ovšem nevěnuje dostatečná pozornost. Jak mají nevěřící a jinověrci poznávat to podstatné o Kristu Ježíši a jeho milostech a darech, když tak mnozí katoličtí křesťané jsou poznamenáni nevědomostí, vlažností, lhostejností a duchovní leností a jhem hříchů, které si už ani neuvědomují, protože se staly jejich samozřejmým průvodcem? S kle-

sající úrovni znalosti víry upadá i vědomí a oceňování vlastní křesťanské důstojnosti, a není proto divu, že se pak stále více vyprazdňují kostely i semináře.

Z Ježíšovy závěti, kterou vyslovil ve večeradle bezprostředně před svou smrtí, vyplývá zcela jasně, že smyslem jeho poslání je uskutečnit vůli Otce, aby byli učedníci jeho Církve **jedno** a aby právě na základě této jednoty svět uvěřil, že Otec poslal na svět svého Syna. Pak ovšem každý, kdo tuto jednotu roztrhne a rozdělí, si musí být vědom, že se tím protíví vůli Syna i vůli Otce, že dává své vůli a svým zájmům přednost před věčným Božím plánem a poško-

*Sv. František Saleský předává
řeholní pravidla sestrám
Navštívení Panny Marie*

zuje na dlouhou dobu dílo spásy. Když nevěřící člověk, třeba upřímně hledající, vidí především na Západě tu velkou roztríštěnost stále se množících církví, církvíček a „charismatických“ sekt a sektiček, ve kterých se už ani samotní křesťané nevyznají a které jsou i uvnitř plné rozporů, vzájemného osočování, kritiky a pomluv, co může být pro něho na křesťanství přitažlivého? Když si křesťané dělají sami, co chtějí, proč bych se k nim měl připojit? Vždyť vymýšlet si podle svého jako ony je schopný i bez nich.

Na počátku každého rozkolu stojí těžce hříšná a nadmíru závažná neposlušnost vůči Bohu. „Kdo vás nepřijímá, nepřijímá Mne a toho, který Mě poslal.“ Velikost a závažnost takového hříchu před Bohem časem nijak nevybledne ani nevyvětrá. Muž, který opustí svou zákonnou manželku a vezme si jinou, žije s ní v nedovoleném hříšném svazku, i kdyby s ní vedl jinak

jakkoliv vzorný život. I kdyby tento stav trval jakkoliv dlouho a všichni kolem zapomněli na jeho počátek, před Bohem jeho nevěra nikdy nebude zapomenuta, dokud nebude řádně napravena. Před Bohem je tisíc let jako jeden den. I když od vzniku rozkolu uplynou staletí, nic se nemění na jeho podstatě, ať si o tom lidé myslí cokoli. Proč je na světě tolik nevěřících a stále jich přibývá? Protože místo příkladu Pánem požadované jednoty a lásky představují křesťané světu svým rozkolem pohoršení. Dokud se podstata rozkolu jen obchází, žádné jiné pokusy a snahy o sblížení a nové sjednocené společenství nemohou stačit k nápravě způsobeného zla. Není to varovné, že právě v období nového ekumenického úsilí posledních desetiletí se propast rozkolu nejen nezmenšuje, ale ve skutečnosti drasticky zvětšuje tím, jak si různé odloučené denominace osvojují v duchu sekularizace jako samozřejmost zcela nepřijatelné postoje jak v otázkách víry, tak v otázkách mravů? Co je to jiného, než pokračující pohoršení, které začalo rozkolem!

Svatý František Saleský je patronem novinářů, ale celá jeho novinářská činnost není nic jiného než boj s heretiky, který tento světec také dokázal přivést k vítěznému konci. Tajemství jeho úspěchu je v tom, že se ani těm nejpálčivějším otázkám nevyhýbal z obav, aby nenarazil, ale s pomocí Ducha Svatého a Panny Marie uměl najít způsob, jak je vyslovit s takovou láskou a takovou naléhavostí, která přesvědčuje o podstatě pravdy a získává i zatvrzelé protivníky. Vyprošujeme si vroucně a vytrvale apoštolského a misijního, zpět na pravou víru privádějícího ducha svatého Františka Saleského. Modleme se především za nezbytný předpoklad jednoty, a tím je obrácení. Čím více se někdo brání, že obrácení nepotřebuje, tím naléhavěji je třeba se za jeho obrácení modlit.

-/š-

Pondělí 25. 1. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE
6:05 Evangelium **6:15** Octava dies (559): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:45** Libanonská mise **6:55** V posteli POD NEBESY IV. (1. díl) **7:45** Čtème z křesťanských periodik **7:55** Noční univerzita: Ageismus - Doc. ThDr. MUDr. Mgr. Jaroslav Max Kašparů, Ph.D. **8:35** Přejeme si... **8:55** Mikroregion Třemšín (8/9) **9:10** Otec Erich Fink z obdivuhodného Ruska: Všechny mé děti **9:40** Svatá země **10:00** Zpravodajské Noeviny **10:10** Nedělní čtení **10:35** Na koberečku (77) **10:50** Pro vita mundi **11:30** Atlas Charity (10. díl): Hodslavice (Středisko mládeže) **11:35** Noekreace aneb Vandrování (20. díl) **11:45** Slimák Maťo a škriatok Klinček (4. díl) **11:55** Z pokladů duše **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** GESHEM - afroamerické spirituály **13:15** Krásy Čech a Moravy - Čechy I. **13:45** Přírodní záranky Evropy (3): Sopky Evropy **14:35** Danka II. **14:55** Osemsto [P] **15:20** Otec Erich Fink z obdivuhodného Ruska: Nevybroušené diamanty **16:00** H2Onews **16:10** La Saletta **16:35** Krásy Čech a Moravy - Čechy II. **17:00** NOEparáda (15. finále) [L] **17:30** Přímý přenos nešpor se Svatým otcem na zakončení Týdne modliteb za jednotu křesťanů. [L] **19:00** Mikroregion Třemšín (9/9) **19:10** Ekoauto (3. díl) **19:25** Světlo pro Evropu (9. díl) [P] **19:50** Zpravodajské Noeviny **20:00** Modlitby se zpěvy Taizé **21:00** Z pokladů duše [P] **21:05** Harfa Noemova III. (21. díl) [P] **21:25** Přírodní záranky Evropy (4): Ostrovy snů **22:25** Na koberečku (77) **22:40** Noční univerzita: Ježíš - Pán a Mistr - P. Pavel Semela **23:15** NOEparáda (15. finále) **23:30** Octava dies.

Úterý 26. 1. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] **6:05** H2Onews **6:15** Noční univerzita: Ageismus - Doc. ThDr. MUDr. Mgr. Jaroslav Max Kašparů, Ph.D. **6:55** Kulatý stůl na téma Prenatální péče **8:25** Danka II. **8:45** Přírodní záranky Evropy (4): Ostrovy snů **9:35** Světlo pro Evropu (9. díl) **10:00** Církevní konzervatoř v Opavě **10:20** Mikroregion Třemšín (9/9) **10:35** Věrní Kristu **11:35** Libanonská mise **11:45** Slimák Maťo a škriatok Klinček (5. díl) **11:55** Z pokladů duše **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mezinárodní folklorní festival Jánošíkove dni v Terchove (6. díl) **13:00** Octava dies (559): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **13:30** Přírodní záranky Evropy (3): Sopky Evropy **14:20** Kaplička sv. Barbory **14:30** Jan Sarkander **15:20** Otec Erich Fink z obdivuhodného Ruska: Nevybroušené diamanty **15:50** Atlas Charity (9. díl): Studénka (Charita Studénka) **16:00** Zpravodajské Noeviny **16:10** Pro vita mundi **16:50** Mikroregion Třemšín (9/9) **17:05** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (19. díl) **18:05** Noekreace aneb Vandrování (20. díl) **18:15** Přejeme si... **18:35** Slimák Maťo a škriatok Klinček (5. díl) **18:45** Krásy Čech a Moravy - Čechy II. **19:15** Harfa Noemova III. (21. díl) **19:35** Čtème z křesťanských periodik **19:45** Atlas Charity (10. díl): Hodslavice (Středisko mládeže) **19:50** Zpravodajské Noeviny **20:00** Z pokladů duše **20:05** Po stopách Ježíše Krista (5) **20:35** Zpravodajské Noeviny **20:50** První světová válka - Do vánoc budeme zpět (6. díl) [P] **21:20** Osemsto **21:45** Dobrý pastýř Mons. Franco Dalla Valle **22:10** Kaplička sv. Barbory **22:20** Přírodní záranky Evropy (4): Ostrovy snů **23:15** Ekoauto (3. díl) **23:30** Krásy Čech a Moravy - Čechy I.

Středa 27. 1. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] **6:05** Zpravodajské Noeviny **6:15** Mikroregion Třemšín (9/9) **6:30** První světová válka - Do vánoc budeme zpět (6. díl) **7:00** Církevní konzervatoř v Opavě **7:20** Jan Sarkander **8:10** Ekoauto (3. díl) **8:25** Krásy Čech a Moravy -

Čechy II. **8:55** Pro vita mundi **9:35** Óda na... **10:00** Harfa Noemova III. (21. díl) **10:20** Kaplička sv. Barbory **10:30** Generální audience Benedikta XVI. [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Čtème z křesťanských periodik **12:15** Po stopách Ježíše Krista (5) **12:45** Noekreace aneb Vandrování (20. díl) **12:55** Otec Erich Fink z obdivuhodného Ruska: Nevybroušené diamanty **13:25** Přejeme si... **13:45** Noční univerzita: Ageismus - Doc. ThDr. MUDr. Mgr. Jaroslav Max Kašparů, Ph.D. **14:25** Dobrý pastýř Mons. Franco Dalla Valle **14:50** Přírodní záranky Evropy (4): Ostrovy snů **15:40** Svatá země **16:00** Zpravodajské Noeviny **16:10** Libanonská mise **16:20** Světlo pro Evropu (9. díl) **16:45** Mikroregion Třemšín (9/9) **17:00** GOODwillBOY **17:35** Slimák Maťo a škriatok Klinček (6. díl) **17:50** NOEparáda (15. finále) **18:15** CHKO Blanský les - Vyšenské kopce **18:35** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (19. díl) **19:35** Na koberečku (77) **19:50** H2Onews **20:00** Z pokladů duše **20:05** BET LEChem - vnitřní domov (3. díl): Zbigniew Czendlik [P] **20:25** Přejeme si... [P] **20:45** Osemsto **21:10** Atlas Charity (11. díl): Charitní domy ve Frýdku - Místku **21:15** Harfa Noemova III. (21. díl) **21:35** Noekreace aneb Vandrování (20. díl) **21:45** Octava dies (559): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **22:25** Záznam generální audience Benedikta XVI.

Čtvrtek 28. 1. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] **6:05** H2Onews **6:15** Pro vita mundi **6:55** Čtème z křesťanských periodik **7:00** Noční univerzita: Ježíš - Pán a Mistr - P. Pavel Semela **7:55** Noekreace aneb Vandrování (20. díl) **8:05** Mezinárodní folklorní festival Jánošíkove dni v Terchove (6. díl) **9:00** Přejeme si... **9:20** Po stopách Ježíše Krista (5) **10:00** Na koberečku (77) **10:15** Otec Erich Fink z obdivuhodného Ruska: Nevybroušené diamanty **10:45** Osemsto **11:10** Noeland (11. díl) **11:45** Slimák Maťo a škriatok Klinček (6. díl) **11:55** Z pokladů duše **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Cesty za poznáním: Nefta, Vatnajokull, Taroko Gorge **12:35** Octava dies (559): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **13:05** BET LEChem - vnitřní domov (3. díl): Zbigniew Czendlik **13:25** GOODwillBOY **14:05** NOEparáda (15. finále) **14:30** Církevní konzervatoř v Opavě **14:50** Přírodní záranky Evropy (4): Ostrovy snů **15:40** Mikroregion Třemšín (9/9) **16:00** Zpravodajské Noeviny **16:10** Přejeme si... **16:30** Harfa Noemova III. (21. díl) **16:50** Jan Sarkander **17:40** Atlas Charity (11. díl): Charitní domy ve Frýdku - Místku **17:45** Církevní konzervatoř v Opavě **18:05** Jazyk a jazyková komunikace **18:20** Kaplička pana Zemana **18:25** Čtème z křesťanských periodik **18:35** Slimák Maťo a škriatok Klinček (6. díl) **18:45** GOODwillBOY **19:25** Na koberečku (77) **19:40** Libanonská mise **19:50** Zpravodajské Noeviny [P] **20:00** Z pokladů duše **20:05** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (19. díl) **21:05** Národní park Podjíví - povodí Klaperova potoka **21:20** Zpravodajské Noeviny **21:30** Atlas Charity (10. díl): Hodslavice (Středisko mládeže) **21:35** Krásy Čech a Moravy - Čechy II. **22:05** Dětská Bible **22:25** Noční univerzita: Ageismus - Doc. ThDr. MUDr. Mgr. Jaroslav Max Kašparů, Ph.D. **23:05** Přejeme si... **23:25** Óda na... **23:45** Mikroregion Třemšín (9/9).

Pátek 29. 1. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] **6:05** Zpravodajské Noeviny **6:15** GOODwillBOY **6:55** NOEparáda (15. finále) **7:20** Atlas Charity (11. díl): Charitní domy ve Frýdku - Místku **7:25** Jan Sarkander **8:15** Na koberečku (77) **8:30** Krásy Čech a Moravy - Čechy I. **9:00** Po stopách Ježíše Krista (5) **9:30** Mikroregion Třemšín (9/9) **9:45** Čtème z křesťanských periodik

10:00 Přejeme si... **10:20** Církevní konzervatoř v Opavě **10:40** Otec Erich Fink z obdivuhodného Ruska: Nevybroušené diamanty **11:10** Noeland (11. díl) **11:45** Slimák Maťo a škriatok Klinček (6. díl) **11:55** Z pokladů duše **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Octava dies (559): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **12:35** Světlo pro Evropu (9. díl) **13:00** Kulatý stůl na téma Prenatální péče **14:30** BET LEChem - vnitřní domov (3. díl): Zbigniew Czendlik **14:50** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (19. díl) **16:00** Zpravodajské Noeviny **16:10** Pro vita mundi **16:50** Harfa Noemova III. (21. díl) **17:10** Přírodní záranky Evropy (4): Ostrovy snů **18:00** Národní park Podjíví - povodí Klaperova potoka **18:15** Církevní konzervatoř v Opavě **18:35** Slimák Maťo a škriatok Klinček (7. díl) [P] **18:45** Přejeme si... **19:05** Krásy Čech a Moravy - Čechy II. **19:35** Čtème z křesťanských periodik **19:45** Atlas Charity (11. díl): Charitní domy ve Frýdku - Místku **19:50** H2Onews [P] **20:00** Z pokladů duše **20:05** Kulatý stůl na téma: Světlo pro Evropu [L] **21:35** Na koberečku (77) **21:50** Octava dies (559): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **22:25** Noční univerzita: Ježíš - Pán a Mistr - P. Pavel Semela **23:15** NOEparáda (15. finále) **23:40** CHKO Blanský les - Vyšenské kopce.

Sobota 30. 1. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] **6:05** H2Onews **6:15** Kulatý stůl na téma Prenatální péče **7:45** Čtème z křesťanských periodik **7:55** Věrní Kristu **8:55** Atlas Charity (11. díl): Charitní domy ve Frýdku - Místku **9:00** Noeland (11. díl) **9:30** Zikův svět zvířat (2. díl): Pod mořskou hladinou **10:00** GOODwillBOY **10:40** NOEparáda (15. finále) **11:05** Noekreace aneb Vandrování (20. díl) **11:15** Cesty za poznáním: Namaskard, Yellowstone NP, Ngorongoro Crater [P] **11:45** Slimák Maťo a škriatok Klinček (7. díl) **11:55** Z pokladů duše **12:00** Angelus Domini **12:05** Mezinárodní folklorní festival Jánošíkove dni v Terchove (6. díl) **13:00** Národní park Podjíví - povodí Klaperova potoka **13:15** Zpravodajské Noeviny **13:25** Jan Sarkander **14:15** Harfa Noemova III. (21. díl) **14:35** Přírodní záranky Evropy (4): Ostrovy snů **15:25** Noekreace aneb Vandrování (20. díl) **15:35** Na koberečku (77) **16:00** H2Onews **16:10** Krásy Čech a Moravy - Čechy I. **16:40** Osemsto **17:05** Mikroregion Třemšín (9/9) **17:20** Otec Erich Fink z obdivuhodného Ruska: Nevybroušené diamanty **17:50** Přejeme si **18:10** BET LEChem - vnitřní domov (3. díl): Zbigniew Czendlik **18:30** Slimák Maťo a škriatok Klinček (7. díl) **18:45** Po stopách Ježíše Krista (5) **19:15** Kaplička pana Zemana **19:25** Nedělní čtení **19:50** Silvestrovská NOESHOW **0:00** Zpravodajské Noeviny.

Neděle 31. 1. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] **6:05** H2Onews **6:15** Evangelium **6:25** Nedělní čtení **6:50** Nigérie - Dialog pro život **7:00** Přírodní záranky Evropy (4): Ostrovy snů **7:50** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (19. díl) **8:50** Ekoauto (3. díl) **9:05** Pro vita mundi **9:45** Evangelium **10:30** Mše s farností Bolatice [L] **11:40** Mikroregion Třemšín (9/9) **11:55** Polední modlitba se Sv. otcem Benediktem XVI. **12:15** Čtème z křesťanských periodik **12:25** Zpravodajský souhrn týdne **12:55** Přejeme si... [P] **13:15** Noční univerzita: Doc. Petr Chalupa, Th.D. - Víra biblicky [P] **13:55** Na koberečku (77) **14:10** Kaplička pana Zemana **14:20** Národní park Podjíví - povodí Klaperova potoka **14:35** Hlubinami vesmíru s Ing. Liborem Lenžou **15:15** Osemsto **15:40** Kaplička pana Zemana **16:00** Evangelium **16:10** Zikův svět zvířat (4. díl): Na farmě **16:35** NOEparáda (15. finále) **17:00** Noeland (11. díl) **17:30** GOODwillBOY **18:10** Nigérie - Dialog pro život **18:20** Cesta k andělům **19:10** Harfa Noemova III. (21. díl) **19:30** Krásy Čech a Moravy - Čechy II. **20:00** Z pokladů duše **20:05** Octava dies (560): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:35** Don Bosco (1.díl) **22:15** Noekreace aneb Vandrování (21. díl) [P] **22:25** Koncert studentů JKO 2009 [P] **23:15** Otec Erich Fink z obdivuhodného Ruska: Nevybroušené diamanty **23:45** Čtème z křesťanských periodik.

Termíny duchovních cvičení na jaře 2010 v exercičním domě v Kolíně: 23. 2. – 27. 2. Postní duchovní obnova pro všechny, P. J. Hladiš SJ • **1. 3. – 5. 3.** Základ postupu duše, P. J. Tichý SJ • **5. 3. – 7. 3.** Postní duchovní obnova pro děvčata od 15 let, P. MUDr. J. Korda • **18. 3. – 21. 3.** Bůh, já a rozlišování hnutí, P. J. Adamík SJ • **25. 3. – 28. 3.** Postní duchovní obnova pro všechny, P. J. Čupr SJ • **20. 4. – 24. 4.** Ignaciánská duchovní obnova pro všechny, P. J. Čupr SJ • **25. 4. – 1. 5.** Poznat, milovat a následovat Krista, P. F. Lízna SJ • **14. 5. – 16. 5.** Být jezuitou dnes, P. J. Adamík SJ • **16. 5. – 23. 5.** Ignaciánská duchovní cvičení pro řeholnice, P. J. Čupr SJ • **1. 6. – 5. 6.** Exerciće s Pannou Marií, P. J. Hladiš SJ • **23. 6. – 26. 6.** Ignaciánská duchovní obnova pro všechny, P. P. Havlíček SJ • **25. 7. – 31. 7.** Ignaciánská duchovní cvičení pro řeholnice, P. F. Hylmar SJ.

Kontakt: Exerciční dům, Kutnohorská 26, 280 02 KOLÍN • e-mail: exercicie.kolin@seznam.cz • telefon: 731 182 112.

Farnost Šternberk a hnutí Modlitby matek vás společně zvou na **HROMIČNÍ POUŤ MATEK do Šternberka**, která se uskuteční v **sobotu 6. února 2010**. Z důvodů rozsáhlých oprav kostela Zvěstování Panny Marie se celý program letošní pouti koná v **kulturním domě (MKZ) ve Šternberku**.

Program pouti: 9.30 modlitba radostného růžence a přiležitost ke svátosti smíření • 10.00 mše svatá s darováním svíce a symbolickou obětí matek, hlavní celebrant otec Karel Vojtěch Koukal z komunity Blahoslavenství v Dolanech • 12.00 společný oběd, po něm duchovní program s otcem Karlem Vojtěchem Koukalem na téma: Osobní modlitba v životě ženy a matky • 14.30 adorace a odevzdání jmen dětí do košíčku • 15.00 závěrečné pozhánání a zakončení pouti. Srdečně zveme naše maminky k prožití společenství a k modlitbám za své děti. Kdo se chce zúčastnit celého programu i s občerstvením v hodnotě 100 Kč, ať se přihlásí **do 1. února 2010 na adresu:** Římskokatolická farnost, Farní 3, 785 01 Šternberk • tel. 585 013 714 • e-mail: farasternberk@seznam.cz.

Regionální pobočka Moravsko-slezské křesťanské akademie ve Zlíně ve spolupráci s Muzeem regionu Valašsko Vsetín připravila ekumenický cyklus přednášek s názvem

POZNÁNÍM KE SBLÍŽENÍ

Tento přednáškový cyklus je příspěvkem k bližšímu poznání křesťanských církví na Valašsku i širších historických, teologických a kulturních souvislostí. Přednášky odborníků z různých oblastí se budou konat v přednáškovém sále vsetínského zámku na Horním náměstí. Přednáškový cyklus se koná pod záštitou náměstka hejtmána Zlínského kraje ing. Jindřicha Ondruše a starostky města Vsetín paní Květoslavy Othové.

Program přednáškového cyklu: **Středa 3. února v 17 hod.** – doc. PhDr. Vladimír Suchánek, Ph.D.: Dvanáct andělů pro Andreje Tarkovského – ekumenické souvislosti filmové tvorby významného ruského režiséra • **Středa 10. února v 17 hod.** – prof. Ladislav Tichý, Th.D.: Chvála lásky – Interpretace a účinky 13. kapitoly 1. listu Korinťanům • **Středa 17. února v 17 hodin** – ThLic. Mgr. Karel Sládek, Th.D.: Vývoj a perspektivy katolicko-pravoslavného dialogu • **Středa 3. března v 17 hodin** – Ing. Pavel Jajtner: Význam návštěvy Benedikta XVI. v ČR (nejen) pro ekumenismus • **Středa 10. března v 17 hodin** – PhDr. Jiřina Štouračová: Toleranční patent – historické souvislosti. Srdečně zveme. **INFORMACE:** Mgr. Petr Cěkota, MSKA Zlín, tel. 604 738 224.

Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory pořádá ve spolupráci s cestovní kanceláří Avetour: **9. 3. – 16. 3. 2010** životní pouť do Svaté země s otevřenou Biblií, duchovní program povede biskup královéhradecký Mons. ThLic. Dominik Duka OP a Mgr. Pavel Dokládal, konečná cena: 21 500 Kč. **Stále je možné se obratem hlásit!** • **3. 5. – 10. 5. 2010** duchovně-odpočinkový pobyt na La Salette + Ars a Taizé, duchovní program povede P. ICLic. Miroslav Šiffel, cena: 7 990 Kč. **Přihlášky se podávají již nyní (nejpozději do 15. 2. 2010).**

Kontakt: Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové • tel. 495 063 661 nebo 737 215 328 • e-mail: dcs@diecezhk.cz • internet: www.dcskhk.cz.

Liturgická čtení

Neděle 24. 1. – 3. neděle v mezidobí

1. čt.: Neh 8,2-4a.5-6.8-10

Ž 19(18),8.9.10.15

Odp.: Jan 6,63b (*Tvá slova, Pane, jsou duch a jsou život.*)

2. čt.: 1 Kor 12,12-30

Ev.: Lk 1,1-4; 4,14-21

Slovo na den: Navrácení zraku.

nebo votivní mše za jednotu křesťanů:

1. čt.: Dt 30,1-4

Jer 31,10.11-12ab.13cd+14b

Odp.: srov. 10c (*Pane, shromáždí svůj rozptýlený lid! Nebo: Aleluja.*)

2. čt.: 1 Kor 1,10-13

Ev.: Mt 18,19-22

(*nebo jiná čtení z Lek. VI/1*)

Slovo na den: Jestliže budou prosit, dostanou.

Pondělí 25. 1. – svátek Obrácení sv. Pavla

1. čt.: Sk 22,3-16 nebo Sk 9,1-22

Ž 117(116),1.2

Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Mk 16,15-18

Slovo na den: Jděte.

Úterý 26. 1. – památka sv. Timoteje a Tita

1. čt.: 2 Tim 1,1-8 nebo Tit 1,1-5

Ž 96(95),1-2a,2b-3.7-8a.10

Odp.: 3 (*Vypravujte mezi všemi národy o Hospodinových dívech.*)

Ev.: Lk 10,1-9

Slovo na den: Jezte, co vám předloží.

Středa 27. 1. – nez. pam. sv. Anděly Mericiové

1. čt.: 2 Sam 7,4-17

Ž 89(88),4-5.27-28.29-30

Odp.: 29a (*Navěky mu zachovám svou milost.*)

Ev.: Mk 4,1-20

Slovo na den: Užitek.

Čtvrtek 28. 1. – památka sv. Tomáše Akvinského

1. čt.: 2 Sam 7,18-19.24-29

Ž 132(131),1-2.3-5.11.12.13-14

Odp.: Lk 1,32a (*Pán Bůh mu dá trůn jeho otce Davida.*)

Ev.: Mk 4,21-25

Slovo na den: Na podstavec.

Pátek 29. 1. – ferie

1. čt.: 2 Sam 11,1-4a.5-10a.13-17

Ž 51(50),3-4.5-6a.6bc-7.10-11

Odp.: srov. 3a (*Smiluj se, Pane, neboť jsme zhřešili.*)

Ev.: Mk 4,26-34

Slovo na den: Napřed stéblo, potom klas.

Sobota 30. 1. – nez. sobotní památka P. Marie

1. čt.: 2 Sam 12,1-7a.10-17

Ž 51(50),12-13.14-15.16-17

Odp.: 12a (*Svoř mi čisté srdce, Bože!*)

Ev.: Mk 4,35-41

Slovo na den: Na zádi.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

23. – 30. LEDNA 2010

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 24. 1.		PO 25. 1.		ÚT 26. 1.		ST 27. 1.		ČT 28. 1.		PÁ 29. 1.		SO 30. 1.			
Antifona	919	1029	1286	1426	1722	1941	964	1077	1734	1953	996	1113	1666	1883		
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	783	881	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	1286	1426	1723	1941	964	1078	1734	1953	997	1114	1666	1883		
Antifony	920	1030	1286	1427	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Žalmy	921	1030	813	914	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	1287	1427	1724	1942	969	1083	1735	1954	1001	1118	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	690	779	1287	1427	1290	1431	969	1083	1292	1433	1002	1119	1669	1886		
Prosby	924	1034	1675	1894	1724	1943	969	1084	1724	1943	1002	1119	1655	1886		
Závěrečná modlitba	690	779	1287	1428	1290	1431	1291	1432	1292	1433	1002	1120	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	792	890	954	1067	970	1085	986	1103	1003	1120	1018	1137		
Antifony	925	1036	1287	1428	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	1288	1428	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1021	1141		
Závěrečná modlitba	690	779	1287	1428	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1022	1141		
Nešpory:	SO 23. 1.															
Hymnus	915	1024	929	1039	1286	1426	1727	1946	975	1090	1736	1955	1008	1125	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	1289	1429	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	1678	1897	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	1289	1430	1730	1949	979	1094	1737	1956	1011	1129	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	689	778	690	779	1289	1430	1291	1431	979	1094	1292	1433	1011	1129	691	780
Prosby	918	1028	933	1044	1681	1900	1731	1950	979	1095	1731	1950	1011	1129	1028	1147
Záv. modlitba	690	779	690	779	1287	1428	1290	1431	1291	1432	1292	1433	1012	1130	691	780
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

VĚDY - UMĚNÍ - NÁBOŽENSTVÍ PROTIKLAD NEBO SOULAD?

Tomáš Špidlík

Shrnutím základních témat, která se nalézají v jiných titulech, chce otec kardinál dosáhnout myšlenkové syntézy v pohledu na projevy života: věda, umění, náboženství. Všimá si, jak se tyto tři vyhraněné veličiny mezi sebou oborově doplňují. Třebaže existují v určitých fázích života spory či napětí, jsme-li dobrými posluchači téhož Božího Ducha, můžeme nakonec přesto dojít k harmonii. Součástí textu je rovněž užitečný podrobný přehled literatury.

Refugium Velehrad-Roma s.r.o.
Váz., přebal, 135x212 mm, 148 stran, 160 Kč

jednávají o poslední době světa a o charismatech. To vše tvoří malý traktát o Duchu Svatém. Byl publikován v Nova et Vetera 1975/2, krátce po smrti otce kardinála. Jde tedy o jeho poslední spis, v němž nám teolog a učitel duchovního života zanechává nauku, kterou můžeme považovat za jeho myšlenkovou závěť.

KRYSTAL OP, s.r.o. • Brož., 114x176 mm, 136 stran, 145 Kč

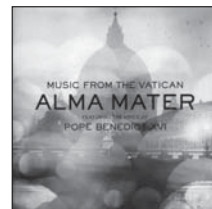
CD

ALMA MATER

Music from the Vatican featuring the voice of pope Benedict XVI

CD se zpěvy, na jehož vzniku se podílelo hned několik významných skladatelů z celého světa. Interpretace písní se ujal nejen dvorní sbor Vatikánu, ale i mnoho vrcholných představitelů církve tohoto malého státu, a do celého projektu se zapojil také papež Benedikt XVI. CD album přináší skladby od gregoriánského chorálu po současnou hudbu, zaznívá i papežův hlas za doprovodu Královského symfonického orchestru a sboru Filharmonické akademie z Říma. CD obsahuje tyto skladby: Sancta Dei Genitrix, Mater Ecclesiae, Advocata Nostra, Benedicta Tu, Causa Nostrae Laetitiae, Auxilium Christianorum, Regina Coeli, Magistra Nostra.

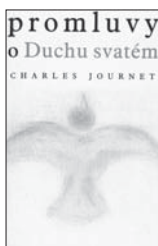
CD • 49 minut, 449 Kč

PROMLUVY O DUCHU SVATÉM

Charles Journet • Z francouzštiny přeložil Oldřich Selucký

Kardinál Journet měl v úmyslu vytvořit knihu na základě svých promluv, které pronesl v centru Cénacle v Ženevě od 29. srpna do 1. září 1974. Nejprve napsal dvě poslední kapitoly o sedmi darech Ducha Svatého. Byl už vážně nemocen a ležel v nemocnici, když dokončil redakce prvních i tří promluv a spěšně je nechal odnést do tisku. A konečně také znovu přečetl čtvrtou a šestou promluvu spolu se dvěma doplňky, které po-

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

771 11 Olomouc 1
147/2002
P. P.

D + 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1